

ગામ શ્રી ચોરવાડમઠ્યે ગવાતા
નવરાત્રીના ગરબા

સંચાલક તથા પ્રકાશક:—

નરોત્તમદાસ હરચંદ કામાણી

—વેણીશંકર વહાલજી પટ્ટીયાર

જા. ચોરવાડ (કાઠિયાવાડ)

સંવત ૧૯૮૧-૮૨-૮૩

પ્રથમ આવૃત્તિ-પ્રવ ૧૯૮૦

મૂલ્ય પાંચ આના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

૧૨૪૩૮

પુસ્તક સંબંધી પ્રકાશકોના

એ બોલ

૬૧: ૧૧

આજકાલ જૂના મુખપાઠે રહેલા અને ગવાતા સાહિત્યપ્રતિ સુભાગ્યે લોકોનું ધ્યાન ખેંચાયું છે અને તેનું મહત્વ તથા તેમાં રહેલો જીવનરસ સમજાવવા લાગ્યો છે; તેવે સમયે અમારા વતનના ગામ ચોરવાડામધ્યે નવરાત્રપ્રસંગે ગવાતા પદ્યસાહિત્યનો આ નાનો સંગ્રહ ઠીક ઉપયોગી થશે એમ અમારું ધારવું છે.

આ પુસ્તકમાં આવેલ ગરબા, ગરબી, હીચ, જોડીયાં, પદ વગેરે આજમુખીમા છપાયાં નહિજ હોય એવું તો નજ કહી શકાય તેમજ તે બીજે સ્થળે ગવાતાં નહિ હોય એવું પણ ન કહી શકાય; પરંતુ ચોરવાડામાં તે જે રીતે ગવાય છે અને તેની હલક-ઝલક લોકોમાં જે રીતે ચાલુ છે તે જળવાઈ રહે તો સાહે, એ ઉદ્દેશથી તે પ્રસિદ્ધ કર્યા છે; અને તેથી તેમાંની ભાષા, જોડણી, શુદ્ધિ, પ્રાસ, તાલ વગેરેમાં કંઈ ખાસ સુધારો વધારો ન કરતાં તે જે રૂપમાં લખેલાં વા બોલાયેલાં અમને મળી શક્યા છે તે રૂપમાં અમે સાદર કર્યા છે. એમાંની વસ્તુ-વિચાર અને ભાષા, જોડણીની તુલના અથવા શુદ્ધિ એ વિદ્વાનોના વિષય છે અને તેથી એ સંબંધે જે ક્ષતિ હોય તે સુધારીને સમજી લેવા વિનંતિ છે.

આ સંગ્રહમાં આવેલ પદ્યોના મૂળલેખકોનો તેમજ તે મેળવી આવવામા મદદ કરનાર મિત્રોનો અને છપાવવાના કાર્યમાં મહેનત લેનાર લાખશ્રી જીવનલાલ કરસનજી ઠાકરનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માની, જે ઉદ્દેશથી આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવાનો યત્ન છે તે ઉદ્દેશથી ચોરવાડવાસીઓ તેમજ અન્ય વાચકો તેનો લાભ લેશે, એવી આશા સાથે વિરમીએ છીએ.

ચોરવાડ (કાઠિયાવાડ)

સં. ૧૯૮૧, આસો સુદ ૨

લી.

પ્રકાશકો

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૩૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ નવલરાત્રીના ઝારણા

વિષય ૬-: ૧૨૧

શુદ્ધિપત્ર

વાચકે નીચે પ્રમાણે સુધારીને વાંચવા વિનંતિ છે

પાનું	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૭	૧૬	ધણુ	ધણું
૨૪	૧૩	રાધીકાની રમણ	રાધીકાની રમણે
		મોતીયું નાકે લળકે	મોતીકું નાકે લળકે
૨૫	૬	બાબુબંધ	બાબુબંધે
૨૬	૮	આક	આંક
૨૯	૮	નદશ	નંદશ
૩૪	૧૩	કહે	કહે
૫૧	૫૮	ભનમા	મનમા
૫૬	૨૧	ફૂલડેને	ફૂલડેને
૫૯	૩	નીરે તીરે	નીરે તીરેરે
૫૯	૧૮	બોલ વોરે	બોલાવોરે
૬૦	૯	સરસિની	સરસી ની
૬૯	૧૬	લૂટાપરે	લૂંટાપરે
૭૦	૧૧	મારા ગયા છે ત્રણરે	માસ ગયા છે ત્રણરે
૭૧	૮	લરે	ફૂલરે
૭૯	૨૦	ગાય	ગાયે

॥ ॐ શ્રી ॥

ગામશ્રી ચોરવાડ મધ્યે ગવાતા

નવરાત્રીના ગરબા

(૧) શ્રી ચોરવાડી માતાજીની ગરબી

પરથમ પહેલો રે મા સમરીયે, ને કંઈ દુઠાળો ગણેશ;
સનમુખ સાવજ રે મા તીહાં વસે, ને કંઈ હનુમંત મોટો પાસ. ૧
ચોરવાડ મધ્યે રે મા ચોરવાડી, ને કંઈ વનમાં તારો વાસ;
કારજ કીધાં રે મા અતિ ઘણાં, ને કંઈ સેવકની પૂરો આશ. ૨
ચૈતર શુદ્ધી રે મા આઠમને દિન, માણસ મેળો થાય;
મનખો મલીયો રે મા અતિ ઘણો, ને કંઈ મીઠો વેલારી પાસ. ૩
હોથી આગ્યો રે મા પાંચીયો, ને કંઈ લાજ ન આણી લગાર;
બરછી નાખી રે મા બળ કરી, ને કંઈ લાગી નહીં તે લગાર. ૪
ઉગારી લીધો રે મા અંગે કરી, કંઈ જાણી પોતાનો કાસ;
માનતા કીધી રે મા જાણીયે, ને કંઈ અગડે અન્ન ન ખાય. ૫

વાહાણુજ તાર્યાં રે મા છુડતાં, ને કંઈ ઘડી ન લાગી વાર;
 ચંપાનળો રે મા ભરીયો, ને કંઈ ચરણાચોલીમાંય. ૬
 સમુદ્ર મધ્યે રે મા સેલાવીયો, ને કંઈ આવ્યો તે વમળમાંય;
 સેવક સુતો રે મા સંઘણ, ને કંઈ આવ્યાં તે સ્વપ્નામાંય. ૭
 ઝંખી ઉઠ્યો રે મા ઉતાવળો, ને કંઈ ગયો તે વમળમાંય;
 ચરણાચોલી રે મા લાવીયો, ને કંઈ માતાના મંદિરમાંય. ૮
 ઉછરંગે રે માને ઓઢાડીયાં, ને કંઈ ઉપર રેશમઘાટ;
 ઓઢી ઓઢી ઉત્તમ ઘાટડી, ને તેની નવરંગી છે ભાત. ૯
 સંવત સતર રે મા છોતેરો, ને કંઈ ફેરો તે આસુ માસ;
 ખીજ કહીયે રે મા અંજવાલી, ને કંઈ ભોમે તમારો વાસ. ૧૦
 પાયે લાગું રે મા પ્રેમ ધરી, ને કંઈ સેવકની પૂરો આશ;
 કરભેડીને રે મા વીનવે, ને કંઈ મકનજી તારો હાસ. ૧૧

(૨) શ્રી મમાઇ માતાજીની ગરબી

અરે તમે સમરો માતાજી મમાઇનેરે,
 અરે આવ્યાં સમહર બેઠતાં સહાયનેરે. તમે૦ ૧
 અરે સમુદ્ર બેટે તમારીરે સ્થાપના,
 અરે વૈશ્ય સુતાડ કરે તમારી સેવનારે. તમે૦ ૨
 અરે મોર હંસ ને માતા આવીયાંરે,
 અરે મન મુંઝાણું ને પાછાં ઉડી ગયાંરે. તમે૦ ૩

અરે ચાર શંખ તે ત્યાંરે પડયા રહ્યા,	
અરે ફૂડાં ચાઈકાણ આવીને લઈ ગયાંરે.	તમે૦ ૪
અરે એક શંખ અડોઢર આવીયોરે,	
અરે કીધી સ્થાપના ને મઠ બનાવીયોરે.	તમે૦ ૫
અરે માને પાથે લાશુ' તે પરમેશ્વરીરે,	
અરે આબ્યાં લોજના ચોકમાં લખેશ્વરીરે.	તમે૦ ૬
અરે ત્યાંથી આનંદ થઈને ઉઠ્યો હસીરે,	
આબ્યાં ચોરવાડના ચોકમાં લખેશ્વરીરે.	તમે૦ ૭
અરે ત્યાં મોટો તે મઠ કહેવાય છેરે,	
અરે મગ ચોખા તે મોળા રંધાયછેરે.	તમે૦ ૮
અરે માને આડ સોચે તે કુંકુમ હીંગળેરે,	
અરે નવરાતુમાં જ્વાળા નીકળેરે.	તમે૦ ૯
અરે માને અગર ને ધુપની આરતીરે,	
અરે માતો વખના તે વખ ઉતારતીરે.	તમે૦ ૧૦
અરે પઢીયાફ તમારા પોઠીયારે,	
અરે વૈશ્યમુતાફ તમારા ગોઠીયારે.	તમે૦ ૧૧
અરે સમે આવી સાંગાવાડીએ નાહાયછેરે,	
અરે ત્યાં બુથ ને ડમરાં પુખાયછેરે.	તમે૦ ૧૨

(૩) શ્રી આદ્યશક્તિનો ગરબો

અર્ક ન ઇન્દુ પવન નહિ પાણી મા,
 આદ્યશક્તિ અંબા આદ્ય લવાની મા.
 આરાસુરની તું છે ધણીઆણી મા,
 તારી ગતિ કોઈએ નવ જાણી મા.
 તેં જુગ જાયા ને જુગત રચી છે મા,
 તારી માયામાં સૌ જન જૂલાય મા.
 કેટિક ઇન્દુ ને કેટિક અર્ક મા,
 તું છે નિરંજન, તું છે નિરાકાર મા.
 પ્રાતઃકાળે અંબા બાળકુમારી મા,
 કન્યા રૂપ ધર્યું છે મહાકાલી મા.
 ઉત્તમ અંગે પહેરી છે સાડી મા,
 રમઝમ રમઝમ નેપુર વાળે મા.
 તેને નાદે અમર ગાળે મા,
 ઝીણું સાદે ઝાંઝરી વાળે મા.
 વીંછીયા પાચે સરસ ખિરાળે મા,
 નેણે કાજળ અતિ લવલેશ મા.
 મુક્તામણીનો હાર ખિરાળે મા,
 નાકે મુક્તાની રમલ સોહે મા.
 સુરજન મુનિજનનાં મન મોહે મા,
 હરખે હસતાં હંત ઝબુકે મા.
 કેશર આડ કુંકુમની સોહે મા,

તેમાં ટીલડી સીંદુર વરણી મા.
 મહીસાસુરની હામજ ટાળી મા,
 તું છે શાંતિ ને તું છે સુખદાતા મા.
 ગાતાં સાંભળતાં સૌ સુખી થાયે મા,
 સેવક સંઘજી શરણું માગે મા.

(૪) શ્રી અંબાજી માતાજીની ગરબી

જે કોઈ અંબીકાજી માતને આરાધશેરે લોલ,	
તેનાં પુત્ર પરિવાર જશ વાધશેરે લોલ,	૧
અંબાજી સુખડાં આપોની સંસારનાંરે લોલ,	
પેહેલાં દુખડાં ભાગોની ભવતારનાંરે લોલ,	૨
માતા અંબીકાનાં લોચન સોહામણાંરે લોલ,	
માને પુણ્યે ને નીત્ય દ્વીયે ભામણાંરે લોલ,	૩
માને કોટે સુરજ રવિ જળહરેરે લોલ,	
માને પુણ્યે ને ઘરતના હીવા બળેરે લોલ,	૪
માને આસપે છે મુનીવર દેવતારે લોલ,	
માના ચરણ પુણ્યે સહુ સેવતારે લોલ,	૫
સન્ન્યા સોળે શણગાર માએ શોભતારે લોલ,	
માને દેવતાઓ મોતીડે વધાવતારે લોલ,	૬
અંબાજી ગરબે રમવાને પોતે નીસર્યારે લોલ,	
ત્યારે જનમજંભાળ દુઃખ વીસર્યારે લોલ,	૭

ત્રીપુરાસુંહરી ને કુમારીકા આવીયાંરે લોલ,	
તેને અંબીકાએ મોતીડે વધાવીયાંરે લોલ.	૮
આવ્યાં તુળજા ને તોતળ બહુચરાંરે લોલ,	
કેશ છુટાને કુલે ભયાં ચોટવારે લોલ.	૯
આવ્યાં સીતળા ને રાધીકા સરસ્વતીરે લોલ,	
સાથે ઉમીયા સતી ને કામની રતીરે લોલ.	૧૦
આવ્યાં ઉરવશી ને મેનકા પીતાંબરા રે લોલ,	
અંબા કુટડી ને ઈંદ્રકેરી અપ્સરાંરે લોલ.	૧૧
આવ્યાં ચંડીકા ને ચોસઠ ભોગણીરે લોલ,	
તે તો કંઠપ કળાકેરી ભોગણીરે લોલ.	૧૨
આવ્યાં લોવાની ને માત ભુવનેશ્વરીરે લોલ,	
હાથમાં કુંકુમ કેશરની થાળી ભરીરે લોલ.	૧૩
જે કોઈ અંબીકાને આંગણ આવીયાંરે લોલ,	
ઘણાં પુષ્પે ને મોતીડે વધાવીયાંરે લોલ.	૧૪
હાથમાં ખ્યાલા ભયાં છે અમૃતપાનનારે લોલ,	
લોચન ફેરવે ને ચાળા કરે ગાનનારે લોલ.	૧૫
હાથમાં કુલના ઢડાને માંહોમાંહી રમેરે લોલ,	
છંદ ગાવા માંડયા તે સહુને ગમેરે લોલ.	૧૬
મતવાલી થઈને ફરે કુહડીરે લોલ,	
નાના રંગની ઓઢી છે માથે ચુંદડીરે લોલ.	૧૭
તે તો બણે ઇશાનકેરી વીજળીરે લોલ,	
દીશે દીવાળીની રાત અતિ ઉજળીરે લોલ.	૧૮

પાન ચાવેને માંહોમહીં છાંટી ભરેરે લોલ,	
કેડથી નીચાં નમેને પુઠ્ઠી ફરેરે લોલ.	૧૯
કમકે વાગે ધુધર બેઉ પાયનારે લોલ,	
છંદ ગાયે તે છત્રીશ રાગનારે લોલ.	૨૦
તાળી પાડે ને અંગ મરડે ધણુરે લોલ,	
શોભે આંગણું તે અતિ અંબાણતાણુરે લોલ.	૨૧
માની કેડ કમળ જેવી પાંખડીરે લોલ,	
નેણુ ઘેરાંને રાતી ચટક આંખડીરે લોલ.	૨૨
ચુડો ખખડે ને હાથ રસ હાંડીયારે લોલ,	
એવા નીત્ય નવા જેલ માએ માંડીયારે લોલ.	૨૩
કેશર કસ્તુરી ખીરાજે માને છાંટણુરે લોલ,	
વેણુ છુટીને કંઠે ધરેણાં ધણુરે લોલ.	૨૪
દીવા કીધા છે ઘૂત કપુરનારે લોલ,	
મઠ ભાંગ્યા છે માએ અમુરનારે લોલ.	૨૫
વચમાં વાયા કેશર ફેરા ક્યારડારે લોલ,	
સહુએ પેહેયાં ચંબેલીફેરા હારડારે લોલ.	૨૬
ગરબો ભેવા આવ્યા તે મહાદેવજીરે લોલ,	
ગંગા ભેવા આવ્યાં તે કાશીથકીરે લોલ.	૨૭
વીળુ વૈકુંઠ તણને ભેવા આવીયારે લોલ,	
તેને અંબીકાએ મોતીઠે વધાવીયારે લોલ.	૨૮
આવ્યા સહસ્ર અઠવાશી રૂપી ત્યાં થકીરે લોલ,	
તેને અંબીકાજી પુખોએ વધાવતીરે લોલ.	૨૯

બાર સુરજ આવ્યા તે રાંઠલ સાથશુરે લોલ,	
જોવા રાહીણી આવ્યાં ચંદ્રમા નાથશુરે લોલ.	૩૦
બાર મેઘ આવ્યા તે અમી વરસતારે લોલ,	
લોક માનવીને જીવજંત તરસતારે લોલ.	૩૧
જોવા આવી પાતાળકેરી નાગણીરે લોલ,	
જોવા ન આવી તે નાર અભાગણીરે લોલ.	૩૨
કામધેનુ આવીને ચમરી કરેરે લોલ,	
છત્ર હેમનુ બીરાજે માને શીર હળેરે લોલ.	૩૩
માને પુણ્યાથી વીશ્વનો મળે ધણીરે લોલ,	
માને આરાધેથી લક્ષ્મી વરસે ધણીરે લોલ.	૩૪
માને પુજે નહીં તેને દેવે ઠંડીયારે લોલ,	
માને આરાધે નહીં તે સરવે ગંડીયારે લોલ.	૩૫
એવું બાણીને માતને આરાધશેરે લોલ,	
તેથી દૈત્ય ડાકણ બૂત ભાગશેરે લોલ.	૩૬
દેવી સરવે મહીને વર આપતીરે લોલ,	
ફૂધી દેવતા પોતાના કરી સ્થાપતીરે લોલ.	૩૭
એવી આરાધુરમાં તે રચના ધણીરે લોલ,	
જોગમાયા તે ચૌહલોકનાં ધણીરે લોલ.	૩૮
જે કોઈ પુજશે અંબાજીના ચરણનેરે લોલ,	
તે જનમોજનમ રહેશે માના શરણનેરે લોલ.	૩૯
જે કોઈ નીંહા કરશે લોવાનીતણીરે લોલ,	
તેને વિપત્તિ પડશે અતિ ધણીરે લોલ.	૪૦

જે કોઈ અંબીકાના જનને છડશેરે લોલ,	
તેની માથે હુતાશન રેડશેરે લોલ.	૪૧
અંબા ભગતી તે આજ કળીકાળમાંરે લોલ,	
લકત બીડાણા બાણીને આવી બહારમાંરે લોલ.	૪૨
માના નાકનું એ બીંદુ નમે નહીંરે લોલ,	
માના પેસર તે શેલીતા છે સહીરે લોલ.	૪૩
માની ભૂચરી વસે છે બ્રહ્માંડમાંરે લોલ,	
દૈત્ય ઉછાળી નાખ્યા છે એક તાનમાંરે લોલ.	૪૪
સુરજ ચંદ્રવત્ અકોટા માના કાનમાંરે લોલ,	
તે તો નિત્ય આવે માતના ધીયાનમાંરે લોલ.	૪૫
માનો ગરબો ગાયે શીખેને સાંભળેરે લોલ,	
સુખ સંપત્તિ પામેને અંબાળ મળેરે લોલ.	૪૬
કામ ક્રોધ અહંકાર તેથી ટળેરે લોલ,	
અંબા પુજેથકી વિશ્વનો ધણી મળેરે લોલ.	૪૭
વિશ્વમધ્ય વિશ્વમાત રહે ભગતીરે લોલ,	
શત્રુ મારીને સ્થાનકે બીરાજતીરે લોલ.	૪૮
રોમરોમ બ્યાપી દીનાનાથશુરે લોલ,	
લકત પોતા બાણીને સાહે હાથશુરે લોલ.	૪૯
અંબાળ ગરબે રમીને ઘેર આવીયાંરે લોલ,	
સુખસંપત્તિ અતિ ઘણી લાવીયાંરે લોલ.	૫૦
એમ હાસ વલલ વાણી વહેરે લોલ,	
અંબાળ પાયે લાશુ' ને રહેએ ફેરે લોલ.	૫૧

(૫) અલબેલી અંબાળની ગરબી

અલબેલીરે અંબે માત ગરબે રમે છે રે,
 આબ્યાં નૌત્તમ નવરાત્ર સૌને ગમે છે રે.
 માણ કનકનો ગરબો ઘડયો મા રમે છે રે,
 કરમાં ધર્યાં અમીપાત્ર સૌને ગમે છે રે.
 માણ સેથે સીંદુર પુરીયો મા રમે છે રે,
 કીધી કુંકમ કેશરની આડ સૌને ગમે છે રે.
 માણ ખેર્યાં તે ચરણાં ચીર મા રમે છે રે,
 માથે ઓઢણુ રેશમી ઘાટ સૌને ગમે છે રે.
 માણ કાંળી ને કડલાં ખેર્યાં મા રમે છે રે,
 થાયે ઝાંઝરનો ઝમકાર સૌને ગમે છે રે.
 માણ ચોસઠ યેન ટોળે મળી મા રમે છે,
 માંડયો તે ઉત્તમ રાસ સૌને ગમે છે રે.
 માણ રમત રચી અતિ ઘણી મા રમે છે,
 તેથી ધરતી ધમ ધમ થાય સૌને ગમે છે રે.
 માણ રમી ભમી ઘેર આવીયાં મા રમે છે,
 નિજ સ્થાનકે બેઠાં માત સૌને ગમે છે.
 માણ અવની ઉપર આવીયાં મા રમે છે,
 હરવા ભૂમિનો ભાર સૌને ગમે છે.
 જે કાઈ ગાય શીખે ને સાંભળે મા રમે છે,
 કરબોડી કહે રણુછોડકાસ સૌને ગમે છે.

(૬) રૂડી ગરબે રમે છે માતા અંબિકા

હારે રૂડી ગરબે રમે છે માતા અંબિકા,
 હારે પાથ વાગે છે ધુધરીના ઘમકારે. રૂડીગરબે૦
 હારે માનો કનકનો ગરબો ઘડયો,
 હારે એ તો હરતો ફરતો ને હીરલે જડયોરે. રૂડી૦
 હારે ચોસઠ યેની સૌ ટોળે મળી,
 હારે રાસ માંડયો તે લે છે હળીમળીરે. રૂડી૦
 હારે સૌ ગાય છે રાગને રાગણી,
 હારે નવરાત્ર ઠેરી કરે સૌ ભાગણીરે. રૂડી૦
 હારે વાગે તાલ મૃદંગ અને લેરણી,
 હારે ઢાલ કાંશીઆની ધૂન મચી રહી રે. રૂડી૦
 હારે માને ભેવાને ઢેવમુનિ આવીયા,
 હારે સાથે પ્રજ્ઞા સાવિત્રીને લાવીયારે. રૂડી૦
 હારે આબ્યાં ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી ને દેવતા,
 હારે આબ્યા વિષ્ણુ લક્ષ્મી સાથે શોભતા રે. રૂડી૦
 હારે ખાર મેઘ આબ્યા તે અમ્મી વરસતા,
 હારે લોક માનવીના જીવ સંતોષતારે. રૂડી૦
 હારે ગરબો ભેવા આબ્યા મહાદેવજી,
 હારે ગંગા ભેવા આબ્યાં છે કાશીથકીરે. રૂડી૦
 હારે ખાર સુરજ આબ્યા તે રાંઠલસાથશું,
 ભેવા રાહીણી આબ્યાં ચંદ્રમાનાથશુંરે. રૂડી૦

હાંરે જોવા આવી પાતાળકેરી નાગણીરે,
 હાંરે માને જોવા ન આવે તે અભાગણીરે. ૩૬૦
 હાંરે માજી રમી ભમીને ઘેર આવીયાં,
 હાંરે સુખ સંપત્તિ અતિ ઘણેરી લાવીયાંરે. ૩૬૦
 હાંરે કરજોડીને દાસ વાણી વઢે,
 માને ચરણે લાગું ને રહેજો રૂઢેરે. ૩૬૦

(૭) શ્રી શારદા માતાજીની ગરબી

શારદા માતારે મા વીનવું, લ'બોઢર લાગું પાય,
 સરસ્વતી ગણપતિરે મા સમરણ કરું, જેથી શુભ તારા ગવાય. ૧
 વાણી માગુંરે મા દયા કરીને, કંઈ અક્ષર આપો સાર,
 નયણે નિરખુંરે મા નાથને, મારી આશા પુરો માય. ૨
 ચરણાં પુર્યારે મા ચંપકવરણાં, કમખો લીલી ભાત,
 જોાદી જોાદી ઉત્તમ ઘાટડી, જેની નવરંગી છે ભાત. ૩
 શીરપર સોહેરે મા રાખડી ને કંઈ જડિત રત્ન અપાર,
 સે'થો ભરીયોરે મા સીંદોરે ને કંઈ કાને ઝળુકે આલ. ૪
 ઉપર લહે'કેરે મા ઉતરી ને કંઈ ઝુંમણું કરે ઝળકાર,
 પગમાં ઠમકેરે મા ઘુધરી ને કંઈ વીંછીએ લીધો વાઢ. ૫
 ચોસઠ પહેનોરે મા ટોળે મળી ને કંઈ માંડયો ઉત્તમ રાસ,
 તળીયાં રાતાંરે મા પગતણાં ને કંઈ ધરતી ધમધમ થાય. ૬
 રંગભર રંગભરે મા માવડી ને કંઈ રમતાં સારી રાત,
 લોજન કીધારે મનભાવતાં, કંઈ દ્રુધપાક ને પકવાન્ન. ૭

ભરગંગા જળરે મા પાન કર્યો ને કંઈ મનગમતા મુખવાસ,
 મુખથી બોલેરે મા મલકડે ને કંઈ નીત નીત કરે કલોલ. ૮
 જોવા આવ્યારે મા આકાશી ભોમેથી આવ્યા સાણ,
 વિષ્ણુ આવ્યારે મા ગરૂડે ચડીને કંઈ વૃષભે ચઢડયા મહાદેવ. ૯
 બ્રહ્મા આવ્યારે મા હંસે ચડીને કંઈ દેવ કરે છે સેવ,
 સંવત સત્તરરે મા છોતેરે ને કંઈ રૂડો તે આશુમાસ. ૧૦
 બીજ કહીએરે મા અજવાળી ને કંઈ ભોમેથી તારો વાસ,
 ગરબો ગાયોરે મા કરજોડી ને કંઈ મકનશ તારો દાસ. ૧૧

(૮) બહુરંગીલી બહુચરમાત

અલબેલીરે અંબે માત જોવાને જઇયે,
 બહુરંગીલી બહુચરમાત જોવાને જઇયે,
 શંખલપુરમાં સાચી માત જોવાને જઇયે. (ટેક)
 જોવા જઇયે દુઃખડાં ખોયે, આરાસુરમાં રહીયેરે;
 પોતપોતાના મનની વીનતી, જઈ અંબાને કહીયે. જોવાને ૦ ૧
 આરાસુરમાં અંબા બીરાજે, પાવાગઢ માહાકાળીરે;
 દક્ષિણદેશમાં તુળભલવાની, અંબે બહુચરબાળી. જોવાને ૦ ૨
 આંધળાને આંખુ આપે, પાંગળાને પગરે;
 વાંઝીયાને ઘેર પારણાં બંધાવે, એવી બહુચરમાત. જોવાને ૦ ૩
 માને આંગણ હોમહવન થાયે, સ્ત્રીર ચુંદડી હોમાયરે;
 બ્રાહ્મણ સમ્રાજા વેઠ ભણે છે, મુનીવર મંગળ ગાય. જોવાને ૦ ૪

માને શરણે જે કોઈ આવે, તેની પુરો આશરે;
કરભેડીને વીનવે, લીલાધર તારો હાસ. જોવાને ૦ ૫

(૯) શ્રી બહુચરાળની ગરબી

આવશક્તિ તુજને નમુંરે બહુચરા, ગણપત લાગલું પાય;
પરશન થાજેની પરમેશ્વરી મા બહુચરા, ગુણ તમારા ગવાય. ૧
શંખદ્વપુર ગામ સોહામણુ'રે બહુચરા, તીયાં તમારો વાસ;
માનસરોવર ઝીલતાં મા બહુચરા, કરતાં તે લીલ વિલાસ. ૨
પેલાં ચરિત્ર માયે કર્યાં મા બહુચરા, માર્યાં તે મહીષાસુર;
શુભ ને નીશુભ બે સાથે હણ્યારે બહુચરા, રક્ત આલ્યાં રણપુર. ૩
રક્તખીજને રણે રોળીયો મા બહુચરા, કીધો તે આક્રમચુર;
ઘોડીમાંથીરે ઘોડો ઘડ્યો મા બહુચરા, સ્ત્રીમાંથીરે પુરૂષ. ૪
સામસામા બે ઓરડારે બહુચરા, સોનું ઘડેરે સોનાર;
ઘડ્યાં બહુચરામાના બેરખારે બહુચરા, ઘડ્યો એકાવળ હાર. ૫
ઘડ્યાં કંકણ ચુડીહેમનાંરે બહુચરા, ઘડ્યા તે શોળે શણગાર;
ઘડ્યાં ઝાઝર ચુડી હેમનાંરે બહુચરા, ઘડ્યા તે સરસ શૃંગાર. ૬
મુવા તે મૃગ બોલાવીયારે બહુચરા, મુગલાઈ તણગઢમાંય;
ચોસઠ બેન ટોળે મળીરે બહુચરા, માંડ્યો તે ઉત્તમ શસ. ૭
સરવે મળીને કીધી થાપનારે બહુચરા, ઠરાવ્યું બહુચર નામ;
હોમહવન થાયે ઘણારે બહુચરા, ખીંકેને ખાંડ હોમાય. ૮
વિપ્ર જમે ને માને બહુ બમેરે બહુચરા, આનંદ આછવ અમ;

ગરબો તે બહુચરમાતનોરે બહુચરા, શીખે શુભેને કૌંઈ ગાય;
હાસ સુદામોજી વીનવેરે બહુચરા, સેવકને આજી સહાય. ૯

(૧૦) શ્રી મહાકાળીની ગરબી

માજી તુંતો પાવાની પટરાણી કુંવારી કવારકારે લોલ,
માજી તારા નવ ખંડે વખાણુ કે સેવક વધી પડ્યારે લોલ. ૧
માજી તારે કુંગરીયે ચડવુંય કે અતિ ઘણું દોહલુંરે લોલ,
માજી તારી પરદક્ષણા પાછળ કે વરણુવશીયા કંરે લોલ. ૨
તપીયો તથ કરવાને બેઠો કે વીશ્વામીત્રશ્પીરે લોલ,
તપીયાને આખ્યાં છે વરદાન થયા છે બહુ સુખીરે લોલ. ૩
એવું રૂડું ચોખું આંપાનેર ચતુરાં ચોકનુંરે લોલ,
હધડે પડીયો છે રાજનકે ગઢ પાવાતણોરે લોલ. ૪
માજી તારે રાણીયુ શું ઘણી પ્રીતકે રમવા કામનીરે લોલ,
આખ્યાં આમુના નવરાત્ર કે રમવા સાચર્યારે લોલ. ૫
રાજાએ હડવડ મેલી દોટ ઝડપ જાણ્યો છંડલોરે લોલ,
માગમાગ પાવાના રાજન કે ત્રુશમાન હુંરે થઈરે લોલ. ૬
માગમાગ પુત્રને પરિવાર બંધાવું રૂડાં પારણારે લોલ,
માગમાગ રાણીયુ સહિત મહેલ કે હીંડોળા હીંચકતારે લોલ. ૭
માગમાગ ઘોડા ને ઘોડાર હેમાચર હાથીચારે લોલ,
માગમાગ દોલત ને દરબાર કે બાણુલાખ માળવોરે લોલ. ૮
માગમાગ ઘેલુડી ગુજરાત કે બાણુલાખ માળવોરે લોલ,
માગમાગ નવખંડ પૃથ્વીનું રાજ કે આંદો સુરજ તપેરે લોલ. ૯

મારે લક્ષ્મીનો નહીં પાર કે મોતી અતિ ઘણું રે લોલ,
 માથું માથું એટલું વરદાન કે મહેલે પધારજે રે લોલ. ૧૦
 ફટફટ પાપી એ શું બોલ્યો કે બોલતાં બુદ્ધિ ગધરે લોલ,
 આજથી છઠ્ઠે ને છ માસ કે મૂળ તારું જશે રે લોલ. ૧૧
 એમ કહી આલ્યાં માતલવાની કે રાજાએ હાથ ધર્યારે લોલ,
 રાજાએ ઉંચું ચહડીને જોયું કે હળ દીડું ધણું રે લોલ. ૧૨
 રાજાને હાથે પડીયો ત્રાસ કે હથીયાર છુટી પડ્યાં રે લોલ,
 રાજાએ ખોદાબ્યાં નવાણુ કે નીર નવ આવીયારે લોલ. ૧૩
 રાજાને પાપી પૈસો હાથ કે નીર ક્યાંથી વસે રે લોલ,
 ત્યાં બે બોદી કાઢ્યા કુંડ કે ગંગા જમના વસ્યાં રે લોલ. ૧૪
 નીશર્યાં અજબઘડીનાં નીર જોવાની જુગત બની રે લોલ,
 નીકળ્યો મહામહાશાહ મુઝલ કે ગઢ ઘેરી વળ્યો રે લોલ. ૧૫
 રાજાની ચંચળ ચતુરાં નાર કે મોતી ને દાળ ભરડે રે લોલ,
 કાળીએ કીધો છે ઘણો કોપ કે મુગલની ગુણો ભરી રે લોલ. ૧૬
 દરવાજો ખેઠા છડીઠાર કે તેણે પુછીયું રે લોલ,
 ગુણમાં શું ભરીયું છે સાર કે લઈને ચાલીયારે લોલ. ૧૭
 ગુણમાં સોનીયા રૂપૈયા કે મોતી અતિ ઘણું રે લોલ,
 તેણે જીતી લીધો છે ગઢ કે રાજાનો નાશ થયો રે લોલ. ૧૮
 સંવત અઢારસે પચાસે કે રાસ આ પુરો થયો રે લોલ,
 ગાયો સેવક વલભદાસે કે ગાતાં રસ વધ્યો રે લોલ. ૧૯

(૧૧) મારૂપતિનો ગરબો

સરસ્વતિ ગણપતિ લાગું પાય કે, કરજોડીને નમુંરે લોલ,
 ગુણ ગાવાને ઇચ્છે મન કે, બહુચરામાતનુંરે લોલ. ૧
 જે દિન નહોતું મૂળમંડાણ કે, તે દિનથી તું ખરીરે લોલ,
 આઘ અનાદી તું સાક્ષાત કે, ત્રીભુવને વ્યાપી રહીરે લોલ. ૨
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ ને મહેશ કે, સમરણ તારું કરેરે લોલ,
 બહુચરમા વાણીની દેનાર કે, બહુ એને વારણેરે લોલ. ૩
 મારવાડદેશ તણા રાજન કે, લાખ ઘોડાનો ધણીરે લોલ,
 તે તો કંઈ મૃગયા રમવા બય કે, વનમાં એકલોરે લોલ. ૪
 પાટણપુર તણા રાજન કે, તે પણ તીયાં હોતેરે લોલ,
 મળીયા બેઉ પૃથ્વીના ભૂપ કે, કુશળતા પુછીયાંરે લોલ. ૫
 આવ્યા કંઈ પુરી પાટણમાંહી કે, બેઠા ઉતારો કરીરે લોલ,
 ભેળા થઈ બેઠા બેઉ રાજન કે, ગજથી ઉતરીરે લોલ. ૬
 અન્યોઅન્ય પુછી કુશળની વાત કે, મારૂપતિ ખુશી થયોરે લોલ,
 બેઉ રાજાને નહીં સંતાન કે, વાણી આચર્યોરે લોલ. ૭
 મારૂપતિ બોલ્યો મુખથી વેણ કે, રાય તમે સાંભળોરે લોલ,
 જે દિન પ્રભુ આપે સંતાન કે, લડાવો પૂરો લીજીએરે લોલ. ૮
 પૂત્રી પૂત્રાદીક સંતાન કે, આપણે સગા થઈએરે લોલ,
 વીવા કરીએ રૂડી પેર કે, હેત વાઘે ઘણુરે લોલ. ૯
 એમ કહી ઉઠ્યા બેઉ ભૂપાળ કે, મારૂપતિ ઘોડે ચડ્યારે લોલ,
 રામરામી કરી બેઉ રાજન કે, હેતથી છુટા પડ્યારે લોલ. ૧૦

બેઉ ઘેર રાણીને ઓધાન કે, દિવસ પૂરા થયારે લોલ,
 બેઉ ઘેર પુત્રી જન્મી સાર કે, સગપણ નવ રહ્યુંરે લોલ. ૧૧
 મારવાડ દેશતણો રાજન કે, કુડ કપટે ભયોરે લોલ,
 તેણે ખોટો લખીયો લેખ કે, પુત્રીમાંથી પુત્ર લખ્યોરે લોલ. ૧૨
 તેનો કંઈ શક નહીં મનમાંહી કે, વીવા આદ્યારે લોલ,
 પ્રીતે પરણાવ્યાં બેઉ બાળ કે, મંદીરે આવીયારે લોલ. ૧૩
 વચમાં મેલ્યાં ઓધારાં ખડગ કે, શેજે નવ થીયારે લોલ,
 પુત્રીએ લખ્યો પીયરમાં પત્ર કે, પિતા તમે શુંરે કર્યુંરે લોલ. ૧૪
 જેવી હું તેવો ભરથાર કે, મનમાં સમજી લીયોરે લોલ,
 બાળકીએ બાળ્યો છે અવતાર કે, એ દુઃખ કોને કહીએરે લોલ. ૧૫
 પુત્રીને તેડો પોતાને ઘેર કે, જમાઈને નોતરો રે લોલ,
 રાજાએ કામળ લખીયો સાર કે, રાય તમે આવજોરે લોલ. ૧૬
 મારવાડદેશ તણો રાજન કે, એક લાખ ઘોડે ચડ્યોરે લોલ,
 સાથે પરધાન લીધો સાર કે, બુદ્ધિનો આગળોરે લોલ. ૧૭
 રાજાનો વાણીયો પ્રધાન કે, તે પણ આવીયોરે લોલ,
 આવ્યા તે પુરી પાટણમાંહી કે, બેઠા ઉતારો ઠરીરે લોલ. ૧૮
 સસરે ચલાવ્યો આકર કે, ભૂપને તેડી લાવોરે લોલ,
 ઉઠો ઉઠો માફપતિ ભૂપાળ કે, લોજન સમય થયોરે લોલ. ૧૯
 એવો રચીયો છે પરપંચ કે, આકર ચલાવીયોરે લોલ,
 ઉઠો ઉઠો માફપતિ ભૂપાળ કે, ન્હાવા સમય થયોરે લોલ. ૨૦
 હશી હશી ઠાળ્યા છે બાજો કે, ન્હાવા તૈયાર થાઓ થાઓરે લોલ,
 ન્હાતાં નીરખશું નીરવાણ કે, પુરૂષનું પારખુરે લોલ. ૨૧

બે બાણશું જમાઈમાં કુહ તો, મારી એને નાખશુંરે લોલ,
 એવો રચીયો છે પરપંથ કે, ચાકર બોલીયોરે લોલ. ૨૨
 ઉઠો ઉઠો માફપતિ બૂપાળ કે, લોજન સમય થયોરે લોલ,
 માફપતિ બોલ્યો મુખથી વાણ કે, પરધાન ન સાંભળોરે લોલ. ૨૩
 આજ મારે તજવા પડશે પ્રાણ કે, કટક તમને ભળેરે લોલ,
 હું છું નારીને સ્વરૂપ કે, નહાતાં જોળખશેરે લોલ. ૨૪
 કામદાર કહે ફિકર ન કાંઈ કે, અહીંથી ઉઠીએરે લોલ,
 બૂમ પાડું છું પાટણમાંહી કે, નાશી તમે જાએરે લોલ. ૨૫
 બૂમ પડી પુરી પાટણમાંહીકે, ધાડું આવીયુંરે લોલ,
 માફપતિ નાઠો તેણી વારકે, તેણે ઘોડે ચડીરે લોલ. ૨૬
 પહોંચ્યો માનસરોવર સ્થાન કે, બેઠો ઉતરીરે લોલ,
 જ્યાં ખિરાજે બહુચરમાત કે, સત્ય કળિકાળમાંરે લોલ. ૨૭
 માફપતિ ઘોડીને અસ્વાર કે, સાથે એક કુતરીરે લોલ,
 કુતરીએ પીધું સરોવર નીર કે, કુતરીમાંથી કુતરો થયોરે લોલ. ૨૮
 નીર છાંટયું ઘોડીને શરીર કે, ઘોડીમાંથી ઘોડો થયોરે લોલ,
 માફપતિ નહાયો તેણીવાર કે, નારીમાંથી નર થયોરે લોલ. ૨૯
 નર શરીર થયું નિરધાર કે, ચોઠ સર્વે ગયોરે લોલ,
 માફપતિ ચાલ્યો તેણીવાર કે, મારવાડેશે ગયોરે લોલ. ૩૦
 મળીયાં માત પિતા ને બ્રાત્રીકે, સમાચાર સર્વે કહ્યારે લોલ,
 નીજ નારી તેડી પોતાને ઘેર કે, સંખલપુર આવીયાંરે લોલ. ૩૧
 દિનદિન પામ્યાં છે આનંદ કે, માતને ચરણે નમ્યાંરે લોલ,
 ત્યાંથી આવ્યાં પોતાને ઘેર કે, માતાની સેવા કરીરે લોલ. ૩૨

માણ તમે વાંઝીયાંકેરે ઘેર, બંધાવો રૂઝાં પારણારે લોલ,
 માણ તમે આંધળાની છો આંખ કે, આંખ આપો ઘણીરે લોલ. ૩૩
 માણ તમે નીરઘનીયાનું ધન કે, ધન આપો ઘણીરે લોલ,
 માણ તમે દુઃખીયાં કેરાં દુઃખ કે, તમે કાપો ઘણીરે લોલ. ૩૪
 માણ છો તમે સાક્ષાત કે, સાચાં કળિકાળમારે લોલ,
 ગાયો સંવત અઢારસે પચાસે કે, ગાતાં હર્ષ વધ્યેરે લોલ,
 ગાયે શીખે વલ્લભહાસ કે, માણ હૃદયે વસોરે લોલ. ૩૫

(૧૨) સીતાજીની ગરબી

વાણી આપોને પરમેશ્વરી મા બહુચરા,	
ગણપતિ લાગું પાય.	૧
લાંબી વેણુ શ્રીરામની મા બહુચરા,	
સતી તણે ભરથાર.	૨
સીતાએ ડમરો રેપીયો મા બહુચરા,	
મૃગલો ચરી ચરી બચ.	૩
સીતાયે રઢુ બાંધીયું મા બહુચરા,	
કાંચલડી શીવરાવ.	૪
સાવ સોનાનો તારો કંચવો મા બહુચરા,	
આમડીની કેમ કરો આશ.	૫
નહીં સગો નહીં સાગવો મા બહુચરા,	
નહીં માગોરે મોથાળ.	૬

કુળમાં નહીં કોઈ બાંધવો મા બહુચરા, નહીં ખાંતીલો ભરથાર.	૭
રઠે બાણી સીતા તણી મા બહુચરા, તવ ચાહ્યા તે ખાવનવીર.	૮
વનમાં જઈને બાણ છોડીયાં મા બહુચરા, મૃગ માર્યો પહેલે તીર.	૯
મરતાં તે મૃગલો ઝોચર્યો મા બહુચરા, ધાળે રે લક્ષ્મણ વીર.	૧૦
કાવડ કરીને મૃગલો લાવીયા મા બહુચરા, નાખ્યો મઢીની બહાર.	૧૧
સુની મઢીરે મારા નાથની મા બહુચરા, કાગ કવેળા બચ.	૧૨
રામ રૂવે ને લક્ષ્મણ રીઝવે મા બહુચરા, માં રૂવો મારા બ્રાત.	૧૩
સીતાથી ભલેરી પરજાવશું મા બહુચરા, સીતા ધરાવશું નામ.	૧૪
જળ જળ કમળ ન નીપજે મા બહુચરા, ઘેર ઘેર સીતા ન હોય.	૧૫
ગઈ સીતાને આપણે વારસું મા બહુચરા, લઈ લોટો સુખ ધોવ.	૧૬
રામે સભામાં બીડું ફેરવ્યું મા બહુચરા, કોઈ નર શૂરો થાય.	૧૭

મોટો તે રામનો વાંદરો મા બહુચરા, ઝીલ્યું તે જમણે હાથ.	૧૮
ઉઠ્યો તે વાંદર ઠેકઠે મા બહુચરા, ગયો લંકા મોઝાર.	૧૯
જોયા ચોરાસી ચૌવટા મા બહુચરા, જોઈ તે ખાવન બજાર.	૨૦
જોયાં મેડી મંદીર માળીયાં મા બહુચરા, જોયો રાવણનો ખાગ.	૨૧
આસુપાલવને છાંયડે મા બહુચરા, બેઠાં છે સીતા માય.	૨૨
આરે મુદ્રીકા મારા નાથની મા બહુચરા, પેહેરતા જમણે હાથ.	૨૩
રામે સીતાજી મને મોકલ્યો મા બહુચરા, લક્ષ્મણે દીધાં એંધાણ.	૨૪
વાંદર છે ભૂખારવો મા બહુચરા, પડયાં વનફળ વીણી ખાય.	૨૫
એક ખાયને બીજું આંબલે મા બહુચરા, ખંખેરી તેને ખાય.	૨૬
માળી જાય છે માથું કુટતો મા બહુચરા, રાવણ પાસે જાય.	૨૭
રાવણે સેના મોકલી મા બહુચરા, દેખે ફડસીને ઘાય.	૨૮

એક ઝાલેને ખીભું બળવે મા બહુચરા, અંગે ન અડે એક.	૨૯
સાચુરે બોલ અલ્યા વાંદરા મા બહુચરા, શેષે છે તારૂં મોન.	૩૦
સારી લંકાનાં ગોઠડાં મા બહુચરા, તાબાં ઢેવડીયાં તેલ.	૩૧
પુછે મેરાયાં પ્રગટીયે મા બહુચરા, ઝટપટ કરોને ઉકેલ.	૩૨
ઉઠ્યો તે વાંદર ઠેકડે મા બહુચરા, ગયો લંકાં ગઢમાંય.	૩૩
બાળ્યા ચોરાશી ચૌવટા મા બહુચરા, બાળી છે બાવન બબ્બર.	૩૪
બાળી મેડી મંદીર માલીયાં મા બહુચરા, રાખ્યો રાવણનો બાગ.	૩૫
આસુપાલવને છાંયડે મા બહુચરા, બેઠાં સીતાજી માય.	૩૬
રજા લઇને વાંદર ચાલીયો મા બહુચરા, આબ્યો છે રામની પાસ.	૩૭
રામે તો સેન હંકારીયાં મા બહુચરા, આબ્યાં સમુદ્રને તીર.	૩૮
લંકાઉપર મોરચા માંડીયા મા બહુચરા, માયો છે રાવણ રાય.	૩૯

રાવણ મારીને સીતા લાવીયાં મા બહુઅરા,
પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય.

૪૦

(૧૩) રાધાજીનો ગરબો

શુર ગણપતિને પાયે હું લાશું,	
કે સતવાણી સરસ્વતિ મા માશું.	૧
નવરાતડી નવલ અંજવાલી,	
તે તો નીત પ્રતિ દેવદીવાલી.	૨
ગરબે રમે છે રાધીકાજી રાણી,	
કે તેવ તેવડીને કૈયર સમાણી.	૩
સભ્યા સોળે શૃંગાર સાહેલી,	
કે વાંકી ભૃગુડી ને રાધીકા રંગીલી.	૪
છુટી વેણ રહી રાખડીની નીઝળકે,	
રાધીકાની રમલ મોતીયું નાકે લળકે.	૫
અધરામૃત ઝરે છે ગિંદુ હસ્ત,	
મુખે તળોલ ચાવે છે મસ્ત મસ્ત.	૬
ચીર સોસરીને ઝુમણું ઝળકે,	
ઉરમણી મુકતાની માળ લળકે.	૭
ઝાલ ઝુમણુંને આંહલો ભારે,	
તેની જોત પડે છે બેઉ ગાલે.	૮
ડોલર માલતીને મૃગ બાય લેહેરે,	
કે અંપા ચોસરીનો હાર હમેલે.	૯

ચીર ચોસરીને ચુંદડી ચોળી, જરી કોરે સુરંગમાં ઝબોળી.	૧૦
હહેકે બહેકે તે રંગ અપાર, રાધીકા સોહિ તે સહીયર મોંઝાર.	૧૧
પોંચે પોંચીને ઠંઠણ ચડુ, બાબુબંધ રાધીકા દીસે રૂડી.	૧૨
આબ્યાં મંડપમાં મતવાલી, શીશ ગરબા લીધા છે વારી વારી.	૧૩
ઝળકે ભેત રવિ કોટી શશી કેરી, વાગે દુંદભી ને નાહની ભેરી.	૧૪
પાય નેપુરની ઝણ વાગે, કટી મેખળાએ અમર ગાળે.	૧૫
ઇંદ્ર આરતી ઉતારી લાગે પાયે, ત્યાં પુષ્પની વૃષ્ટિ બહુ થાયે.	૧૬
ઉમિયા ઇશ ત્યાંહાં ભેવાને આબ્યાં, તેને રાધીકાએ મોતીડે વધાવ્યા.	૧૭
ભુલ પ્રહ્લા થઇ છે વેઢવાણી, હારે ગરબે રમે છે રાધીકાજી રાણી.	૧૮
શિવ છુટયા સમાધિની તાળી, ભેઈ રાધીકાની રમત રસાળી.	૧૯
દીન આધિનને દરશનની આશા, ગરબો ગાય છે તમારો દાસ.	૨૦

(૧૪) માતા શારદાજી થાળેની સાહે

માતા શારદાજી થાળેની સાહે,	
માતા ગુણુ તમારા ગવાયે.	૧
માતા સરસ્વતીજી થાળેની સાહે,	
અમે ગાશું તે ઉમિયાની રાયે.	૨
શિવે અકલ સ્વરૂપ જાણી લીધું,	
ગવરીને આલીંગન લીધું.	૩
શિવ આંક ધંતુરાનો હારી,	
તેને વીજયા ચડે છે દાડી દાડી.	૪
શિવ આંક ધંતુરાનો લોગી,	
તે તો જનમે જનમનો છે જોગી.	૫
ફંદમાળા તે કંઠમાં સોહે,	
તેતું અકળ સ્વરૂપ દેખી મોહે.	૬
એ તો હમક હમક હમફં બબડે,	
એતો મુખેથી શુંગી વબડે.	૭
પુરણ પુરણાનંદ પુરુષોત્તમ માસે,	
આદિતવારે ગાયો તે શિવરાસે.	૮
જે કોઈ શિવ ઉમિયાજીને ગાશે,	
તેનાં મનચીતવ્યાં ફળ થાશે.	૯

(૧૫) સોમનાથ સમોવડ કોઈ નહિ

હાંરે સોમનાથ સમોવડ કોઈ નહિ,	
હાંરે એનાં દર્શન પછી દુઃખ હોય નહિરે.	સોમનાથ૦
હાંરે શિવ પાટણ શહેરે પધારીઆ,	
હાંરે રૂડી ભક્તિ જોઈ શિવ ત્યાં રહ્યારે.	સોમનાથ૦
હાંરે શિવ મંદિર મહાન સુંદર છે,	
હાંરે ત્યાં ન્હાવાનાં નિર્મળ નીર છેરે.	સોમનાથ૦
હાંરે જે કોઈ ત્યાંની ત્રિવેણીમાં ન્હાય છે,	
હાંરે એનાં સર્વે પ્રાયશ્ચિત જાય છેરે.	સોમનાથ૦
હાંરે માતા માલણુ દે માગે આપો મુક્તિ,	
હાંરે એને કરો કૈલાસમાં પુગતીરે.	સોમનાથ૦

(૧૬) કંસનો ગરબો

ગણપતિ લાગલુંલ પાય, ગરબો ગાવાને મન ધરું;	
સમરૂં શારદાલ માત, વાણી વિષ્ણુની ઓચરૂં.	૧
વસુદેવ તણી નાર, એનું નામ છે દેવકી;	
પામ્યા દેવ મોરાર, આઘ અંબા સેવા થકી.	૨
જેનો વીરોલ કંસ, મથુરાંપુરીનો ચલયો;	
કાઠયો ભગિનીનો વંશ, સુરખ મનમાં ન લાલયો.	૩
જેણે માર્યો ખટ બાળ, હેડે હિંસાથી નવ ડયો;	
સમયે આવી ખેંચ્યો કાળ, કુંભ પાપે પૂરો ભયો.	૪

- દેવકી ભાનેની ભગવાન, શુદ્ધ લેશે વૈકુંઠ ધણી;
 વિનતિ સૂણીએ એકાંત, અમને આશા છે તમતણી. ૫
 જોયું વિશ્વા આધાર, દીન જાણી દયા કરી;
 થયો અષ્ટમો અવતાર, પૂરણ પ્રગટયા ત્યાં શ્રીહરિ. ૬
 જાણે કોટી ઉગ્યા ભાણ, એવું તેજ ત્રિકમતણું;
 તેને કરીયે પ્રણામ, ધ્યાન ધરીયે પરિબ્રહ્મનું. ૭
 જોડ્યાં દેવકીજી માત, રજે વાત જાણી પડે;
 પુત્ર લઈ ચાલો તતજેવ, ગોકુલ ગામ ગોવીંદને. ૮
 ગોકુલ મેલ્યા મહારાજ, સાથે લાવ્યા છે વીજળી;
 જમુનાજીએ દીધો માર્ગ શેષનાગે છાંયા કરી. ૯
 ઉપર હતા રખવાળ, સેવક સરવે આયુધ ધરી;
 સમયે પામ્યા નીંદ્રાય, વાત વેણે જાણી પડી. ૧૦
 સુણતાં વચન તતજેવ, ઉભો નવ રહ્યો એકે ઘડી;
 જાળ પ્રગટયું ઘર માંહિ, કંસ આવ્યો ઘોડે ચડી. ૧૧
 ક્યાં છે દેખાડોની જાળ, મારી કટકા તેના કર્ડ;
 જાળ લીધું જોળા માંહી, મારવાનું એવું મન કર્યું. ૧૨
 વીજ ઉડી આકાશ, જોર તેણે કીધું ઘણું;
 જોલી વચન પ્રકાશ, તારો વેરી જોકુળ લાણું. ૧૩
 હજવો થયો કંસસય, લુહું મોહોહું ને જોઈ રીયો;
 પછે વિચાર્યું મન માંહિ, કોક શત્રુ પેઠા થયો. ૧૪
 ખેલ ખેલ તતજેવ, ઘોડે પાખર નાખીયાં;
 કંસ થયો કોધાતુર, જોડેને બંધીખાને નાખીયાં. ૧૫

- દેવકીને વાસુદેવ, કાળાગ્રહમાં તે ઘાલીયાં;
 મનમાં આણી અતિ રીસ, બેઠેને સંકટ પમાડીયાં. ૧૬
 માતા યશોદાને ઘેર, નાટારંભજ થાય છે;
 તરીયાં તોરણ બંધાય, માતુની મંગળ ગાય છે. ૧૭
 બાણે દુધે ઉઠ્યા મેઘ, સાકર કેળાં કરા પડ્યા;
 મંદિર રંગ્યાં મહારાજ, કુમકુમ કેરાં કીધાં છાટણાં. ૧૮
 હરખે આવ્યો આસુ માસ, પ્રભુજીએ કીધી દયા;
 બોલ્યા નંદજી તાત, મારાં ભાગ્ય ઉદય થયાં. ૧૯
 આવ્યા ચારણને ભાટ, દાન પૂજ્ય કીધાં ઘણાં;
 ગોકુળ કીધું ઘેઘટ, અંબા માને દીધો વધામણાં. ૨૦
 મોતીડે ભરાવોની થાળ, ગાગર બેડાં ચડાવીયાં;
 વાજે મૃદંગને તાળ, માને મંદિર આવીયા. ૨૧
 માનો મોટો મહીમાય, પુજા બહુવિધી લાવીયાં;
 પુજી અરચી લાગ્યાં પાય, મુકતાક્ષે વધાવીયાં. ૨૨
 પુત્ર લીધો ઉછરંગ, માને ચક્ષુ નમાવીયો;
 અંબાજી થીયાં છે પ્રસન્ન, બોળે બેસાડી રમાડીયો. ૨૩
 એ છે અનાથનો નાથ, શીષ્ય થાશે સરવે સુખી;
 એને દુવસે જે જન, તે તો થાશે મહાદુઃખી. ૨૪
 થાશે પૃથ્વીનો ભૂપ, પ્રભા સરવેને પાળશે;
 દોકઠ ઠારણ સ્વરૂપ, દુઃખ સરવેનું ટાળશે. ૨૫
 સંઘ લીયે વૃજનાર, મીટ માંડે મોહનજી;
 ગળે શુંબનો હાર, પાયે ચડવાને ચાંખડી. ૨૬

- કેશર લીની છે પાઘ, કાંધે નાખી છે પામડી;
 પેહેયો પીતાંબર સાર, સુંદર કરમાં ગ્રહી લાકડી. ૨૭
- વાલો કરે છે કલોલ, સુંદર વદન સોહામણું;
 મહા પરાક્રમી અપાર, સુંદર શોભે શરીર ઘણું. ૨૮
- ગાયુ ચારે ગોવાળ, લીલા રચી વૃંદાવનમાં;
 વાયો વેણુનો વાય, પડ્યો રાધાજીના તનમાં. ૨૯
- કુંડળ કાન કોટે હાર, ઉભો જીવે છે ઝોલણું;
 તેનાં શીયાં કડ્ડે વખાણુ, દાણુ દીધાં દધી તણું. ૩૦
- એનાં પ્રાક્રમનો નહીં પાર, વેણુ વાગી છે વનમાં;
 એનાં ચરિત્ર અનેક, ખીજાં વિશેષ અજાણમાં. ૩૧
- ખાળચરિત્ર અનેક, એક જીભથી શું કહું;
 એનાં રૂપનો નહીં પાર, અકળ ગતમાં હું નવ લહું. ૩૨
- નેન ચંચળ ચકોર, સુંદર વદન સોહામણું;
 માવો મથુરામાં જાય, સુંદર શોભે શરીર ઘણું. ૩૩
- ગાયો ગોકુળનો ચંદ્ર વીત્યાં વરસ અગીઆરનો;
 મથુરામાં મારી મલ્લ, ગીયા બેઠા સરવે જહાં. ૩૪
- પછે માર્યો મામો કંસ, કેશ આલી પછાડીયો;
 તેનો ઉડાડ્યો છે હંશ, સેહેજે સ્વરગે પમાડીયો. ૩૫
- થીયો પૃથ્વીનો ભૂપ, માતતાતને છોડાવીયાં;
 દેવકી ને વસુદેવ, કાળાગ્રહમાંથી કાઢીયાં. ૩૬
- આનંદ વાધ્યો અપાર, સગાંકુટુંબ તેડાવીયાં;
 બંધીખાને હતાં જે માખાપ, તેને ગાદીયે બેસાડીયાં. ૩૭

બોલ્યાં દેવકીજી માત, મેં તો માન્યાં છે નોરતાં; તે તો કરવાં નીરધાર, સર્વે કામની મોહોરથાં.	૩૮
આવ્યાં આસુનાં નવરાત, રૂપી ગોર તેહાવીયા; કીધા અષ્ટમીના હોમ, પાનાં વાંચી સંભળાવીયાં.	૩૯
કીધી પારણાની નોમ, લોજન કીધાં બહુ ભાતનાં; ગરબો ગાયે સહુ સાથ, જેમ રતન શોભે રીતનાં.	૪૦
માંડવીની શોભાય, ગરબે રમે છે મુંઢરી; તેનાં શીયાં કઈં વખાણુ, બેઠા બુવે છે શ્રીહરિ.	૪૧
એની શોભાનો નહિ પાર, હાથી ઘોડાને પાલખી; જશ વાઢ્યો અપાર, જશ જગત વીશે પરવર્યો.	૪૨
કીધાં સેવકનાં કાજ, દુષ્ટ સર્વે સંહારીયા; ગરબો ગાયો મહારાજ, હરિદાસ છે તમ તણો.	૪૩

(૧૭) ચાતુરી ગરબી

કહે તો શીખવું કાનુડા ચાતુરી તુનેરે લોલ, નથી બજીતો તું પ્રીતકેરી રીતનેરે લોલ.	૧
પ્રીત કરતાં ઉતાવળાં થાયે નહીંરે લોલ, ધીરજ સખીયે તો કામ થાયે સહીરે લોલ.	૨
કીકી આંખનીમાં પ્રેમને પરખીયેરે લોલ, ચકોર મનના થઈને પ્રથમ નીરખીયેરે લોલ.	૩
પ્રાણે પ્રીત કરી મન લીજે હાથમારે લોલ, ન બજાવીયે તે હેત સહિયર સાથમારે લોલ.	૪

ઢગ રૂપિયાનો લેવો ધણો સોહલોરે લોલ,	
હુન્નર પ્રેમનો લેવો તે ધણો દોહિલોરે લોલ.	૫
પ્રીત અધુરીમાં અઢકેરૂં નવ બોલીયેરે લોલ,	
ફળ પાક્યા વિના કાચું નવ ત્રોડીયેરે લોલ.	૬
જે જે સરખું વસે ને કારણ ક'ઈ નથીરે લોલ,	
કામણ મોહીની છે જીભ મીઠીમાં સહીરે લોલ.	૭
ભુરકી નાખવી તું શીખ્ય મોરી આંખમાંરે લોલ,	
હુન્નર પ'ખણીની ઉડવાની પ'ખમાંરે લોલ.	૮
ચિત્ત ચોટયું એવું જે ઉખળે નહીંરે લોલ,	
રેહેણ જડીયું તે હેમ પ્રેમનું સહીરે લોલ.	૯
ભાલ કર પલ્લવીમાં વાયદો કીજીયેરે લોલ,	
આંખ મચકારામાં વાત કરી લીજીયેરે લોલ.	૧૦
હાંસુ ન કરીયે હુરીજન દેખતાંરે લોલ,	
પાન ન આપીયે વાહાલાં વેરી પેખતાંરે લોલ.	૧૧
પ્રીત અધુરીમાં અટક્યાળું નવ કીજીયેરે લોલ,	
વાત વિચાર્યા વિના તાલી નવદીજીયેરે લોલ.	૧૨
પ્રથમ પરખીયે પુરૂષના સ્વભાવનેરે લોલ,	
નવ રાચીયે તે નારીના કંઠાવનેરે લોલ.	૧૩
ખેમાં ત્રીભું તે કોઈ જાણે નહીંરે લોલ,	
જનમમુઘી તે પ્રીત ચાલે સહીરે લોલ.	૧૪
કહી ચાતુરી કાનુકા સમાભાગ્યનીરે લોલ,	
રીત સમીપ બતાવો જોખનના ધણીરે લોલ.	૧૫

રીત શીખની તું પ્રીત કરવા તણીરે લોલ,	
ચરણે લાગીયે તો વિદ્યા ભણી એ સદીરે લોલ.	૧૬
તું તો હૃદયમાં કાંઈ લેતો નથીરે લોલ,	
તું ને હું સરિખો ગુફ મળ્યો નથીરે લોલ.	૧૭
વિદ્યા ચૌદેમાં એ વિદ્યા લખી નથીરે લોલ,	
કહે તો શીખવું આ વિદ્યા તારા રંગથીરે લોલ.	૧૮
એવી વાત રાધાની જ્યારે સાંભળીરે લોલ,	
ત્યારે અંતઃકરણથી કહાન ગીયા ડગીરે લોલ.	૧૯
કહાન કરબોડીને રાધાજીપ્રત્યે વહેરે લોલ,	
વચન મીઠડાં તમારાં મુજને ગમેરે લોલ.	૨૦
ગાયો ચારીને હું થીયો ગોવાલીયોરે લોલ,	
વિદ્યા ભણાવો તો હું તારો નિશાલીયોરે.	૨૧
તમારાં હર્ષી પીવાને ઢાણી હું થયોરે લોલ,	
તમને બેવા માટે કાનુડો હું થઈ રહ્યોરે લોલ.	૨૨
હું તો ચોરટો કેહેવાણો નવનીતનોરે લોલ,	
હું તો તરસ્થો ઘણો તમારી પ્રીતનોરે લોલ.	૨૩
હું તો લંપટ થયો તમારા સંગથીરે લોલ,	
ઘેલો થયો રાધાજીના રંગથીરે લોલ.	૨૪
પ્રેમે બંધાણો છે હું તો કાચે તાંતણેરે લોલ,	
પ્રેમે પ્રોવીયો તે બળ કેરે બારણેરે લોલ.	૨૫
એવો પ્રેમ જાણીને મુજ શું ધરેરે લોલ,	
તેને મારીને મુજ સરખો કરેરે લોલ.	૨૬

વાણી કૃષ્ણની સુણી રાધાજી હરયાં ધણુરે લોલ,	
રૂપ અકળ દીકું તે કહાનજીતણુરે લોલ.	૨૭
રાધા મીઠડાં કરીને કહાનને કહેરે લોલ,	
મારા હૈડા વીથે રાત દિવસ રહેરે લોલ.	૨૮
પ્રેમે પ્રાણ થકી તું તો મારે ખરોરે લોલ,	
એવું વેદ પુરાણ માંહે કહોરે લોલ.	૨૯
બધું વિશ્વ તુજ ઉપર ઉતારી નાખીયેરે લોલ,	
તમે ઘેલાઈ કરો તે હમે સાંખીયેરે લોલ.	૩૦
મારા પ્રાણનો આધાર તું તો જીવડોરે લોલ,	
જણે સૂરજ અંદ્રમા સરીખો દીવડોરે લોલ.	૩૧
તારે અરથે આવે તે વશ મારે ખરીરે લોલ,	
તુંને કેયું ત્યારે અમૃત આંખુ ઠરીરે લોલ.	૩૨
તુંને માદરીયામાં ઘાલીને કંઠે ધરે લોલ,	
એવી આંખ સાંધીને ગોકુળમાં ફરે લોલ.	૩૩
તુંને સમરયું તે તનમન માફેરે લોલ,	
હું તો જમું ત્યારે મુખ જોઈ તાફેરે લોલ.	૩૪
તારે કંઠે આરોયું મારી બાંવડીરે લોલ,	
મનમાં જાણું છું જે તુંને ન મુકું એક ધડીરે લોલ.	૩૫
મનમાં જાણું છું જે મંદિર આવે મારેરે લોલ,	
હાંકી મુકયું વીયાળુ તારે કારણેરે લોલ.	૩૬
સેજ સમારીને વાટ જોઈ છું ધણીરે લોલ,	
જેતાં જોત ઝાંખી થાય દીવાતણીરે લોલ.	૩૭

રોમ રોમ તું મારે વ્યાપી રહ્યોરે લોલ,	
એવું વિદુર વ્યાસે ખાળલીલામાં કહ્યુરે લોલ.	૩૮
રૂપ દશ અવતાર આઠ ગરભનારે લોલ,	
ગોકુળ છળવાને તું લલે મળ્યોરે લોલ.	૩૯
એવી વાણી વદે જ્યારે સુંદરીરે લોલ,	
ત્યારે હશીને ખોલ્યા મુખેથી શ્રી હરિરે લોલ.	૪૦
રાધા આવો તો રાસ રમાડું રીઝવુંરે લોલ,	
ઘણું હેતે કરી વેરીડાને ખીજવુંરે લોલ.	૪૧
મારા રૂપને ન કોઈ શકે કળીરે લોલ,	
તને પુરણ પ્રેમે પ્રેમદા મળીરે લોલ.	૪૨
જેના ચરણની રજ મુનિ ભચતારે લોલ,	
તે તો નટવર રૂપ ધરી નાચતારે લોલ.	૪૩
જેને જોવા જોગેશ્વર દેહ દમરે લોલ,	
તે તો નીત પ્રીત નારીની સંગે રમેરે લોલ.	૪૪
જેના રૂપનો કોઈ પાર પામે નહીંરે લોલ,	
તે તો જીવંતીના જીવ માંહે સહીરે લોલ.	૪૫
જેને વેદ ન બાણે લેહનેરે લોલ,	
તે તો મોહી રીયા ગોપી કહાનનેરે લોલ.	૪૬
સખી સરવેમાં રાધાજી શું રંગે રમેરે લોલ,	
એવી શોભા જોવાને દેવતા ભમેરે લોલ.	૪૭
જોવા પ્રદાઈદ્ર તીહાં આવીયારે લોલ,	
ઘણું પ્રેમ ધરી પુષ્પજો બધાવીયારે લોલ.	૪૮

જોવા આવ્યા ઉમિયા ને મહાદેવજીરે લોલ,	
ગંગા જોવા આવ્યાં તે કાશીથકીરે લોલ.	૪૯
બાર સુરજ આવ્યા તે રાંદલ સાથશુંરે લોલ,	
જોવા રેહિણી આવ્યાં ચંદ્રમા નાથશુંરે લોલ.	૫૦
બાર મેઘ આવ્યા તે અમી વરસતારે લોલ,	
લોક માનવીના જીવ જંતુ તરસતારે લોલ.	૫૧
તીહાં રજની કીધી છે ખટ માસનીરે લોલ,	
રંગે રમત રમાડી રૂઠા રાસનીરે લોલ.	૫૨
રાત શરદની ને વનની શોભા ધણીરે લોલ,	
વળી વાંશળી વબડે વિશ્વનો ધણીરે લોલ.	૫૩
તીહાં અનેક શબ્દનાં વાળાં વાગતાંરે લોલ,	
ગોપી કાનજીની સંગે બીરાજતાંરે લોલ.	૫૪
સખી સરવેમાં રાધાજીને રમાડીયાંરે લોલ,	
ઘણું થાક્યાં તેને ખોળે બેસાડીયાંરે લોલ.	૫૫
પાન ચવરાવે હશીને હરિને હાથશુંરે લોલ,	
મીઠી વાત કહે વૃજના નાથશુંરે લોલ.	૫૬
શું શોભા કહું તે શ્યામા શ્યામનીરે લોલ,	
એવું પીરાત્ર ને ભુવન બય ભામનીરે લોલ.	૫૭
જ્યજ્ઞકાર શબ્દ થાય તીહાં ઘણોરે,	
રૂઠો રાસ કહ્યો કહાન ગોપીતણોરે લોલ.	૫૮
પછે નીરગુણ સગુણ કરી ઢાખીયારે લોલ,	
સદા સેવક બળી ચરણે રાખીયારે લોલ.	૫૯

ગરબો આતુરીને ગાય શીખે સાંભળેરે લોલ,	
સુખ સંપત્ત પામે ને પરમેશ્વર મળેરે લોલ.	૬૦
દાસ કરભેડીને એમ વાણી વહેરે લોલ,	
નાથજી ને રાધાજી રહેને રહેરે લોલ.	૬૧

(૧૮) એક ગોઠડી ગાયે પોતાના મનની

એક ગોઠડી ગાયે પોતાના મનનીરે લોલ,	
હું તો વાતડી કહું તે પેલા દિનનીરે લોલ.	૧
હું તો એકલી ગર્ભતી વૃંદાવનમાંરે લોલ,	
ત્યાં ન હતું કોઇ માનવી નિર્જનમાંરે લોલ.	૨
વેળા બેપોરીને પથ તો બીજે થયોરે લોલ,	
મને વેગળેથી કાતુડો દ્રષ્ટે પડ્યોરે લોલ.	૩
કાન દીઠાને હું મારા મનમાં કંપીરે લોલ,	
હું તો કંઠબકેરા છાંયડે આડી છપીરે લોલ.	૪
વાલો કુસુમ પુષ્પ લઇ ઉભા રહ્યારે લોલ,	
વાલો બોલાવા આવે પણ બીજો ધણુરે લોલ.	૫
નાથ નીચું નમીને જીવે ધણુરે લોલ,	
મોહ ઉપભવે હશીને હરિ વેણમાંરે લોલ.	૬
વાલો મથકારા કરે પોતાના નેણમાંરે લોલ,	
મેં તો પાછળ જઈને લટકે કયોરે લોલ.	૭
કાને કહ્યું છે કે હશીને તાળી દીયોરે લોલ,	
મેં તો લટકે કરીને હરિને રીઝવ્યારે લોલ.	૮

- આવી વેળામાં તમે ક્યાંથી આવ્યાં મુંઢરીરે લોલ,
તમે ક્યાંથી આવ્યાં ને કીયાં જાવછોરે લોલ. ૯
- ઘણું વેગળેથી આવ્યા તે થાક્યાં હશેરે લોલ,
આવો ખેસો કદમકેરે છાંયડેરે લોલ. ૧૦
- ખાવા લોજન લાવું ભાત ભાતનાંરે લોલ,
લાવો સાંકળાં જોઈ તમારા હાથનાંરે લોલ. ૧૧
- આ કાપડાની ભાત કીયા દેશનીરે લોલ,
વીણી લટ રાધાજી કેરા કેસનીરે લોલ. ૧૨
- સોળ શણગાર સજીને આલ્યાં મુંઢરીરે લોલ,
આછી સાડી પહેરીને છેડે ધુધરીરે લોલ. ૧૩
- રાધાનું મુખડું જોયું તે શ્યામ મુંઢરેરે લોલ,
કરી મશ્કરી મુજને અડશે નહીંરે લોલ. ૧૪
- દેખી સોહામણું મુખ ને પાચે પડીરે લોલ,
એને અહીં લાવોને નવખંડથીરે લોલ. ૧૫
- સ્નેહ બંધાણો વગાડે રૂડી વાંસળીરે લોલ,
પેહર્યા પીતામ્બર ને પાચણ ઉપર પાધડીરે લોલ. ૧૬
- વાચે વાંસળીને પાચે ચડવા ચાંખડીરે લોલ,
ગરબો ગોઠડીનો ગાયે શીખે સાંભળેરે લોલ,
મુખ સંપત્ત પામે ને પરમેશ્વર મળેરે લોલ. ૧૭
-

(૧૯) સજની સુણ અનુપમ વાત

સજની સુણ અનુપમ વાત કે, કહું એક આજનીરે લોલ,
 થઇ છે અમ ઉપર ઘણી મ્હેર કે, શ્રી મહારાજનીરે લોલ,
 ગોપીજન ગરબે રમવા આવો કે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ.
 સજની કેટલેક ઢંડાડે કહાન કે, આવ્યા મારા આંગણેરે લોલ;
 વાલે મારે રાખ્યાં અમારાં મન કે, જાઉં એને વારણેરે લોલ. ગોપી
 સજની સોળ સજ્યા શણગાર કે, આંજી આંખડીરે લોલ;
 સુંદર શ્રવણે ઝળુકે ઝાલ કે, જોપે ફડી રાખડીરે લોલ. ગોપી
 નિર્મલ મોતી સોહે નાક કે, ઝુમણું ઝમકતુરે લોલ;
 રમતી સૈયર કેરી સાથ કે, ફરતી કુહડીરે લોલ. ગોપી
 હરિએ હોતે કીધાં હાસ્ય કે, તે મારે મન વસ્યાંરે લોલ;
 છેલ છળીલો નાગર નંદ કે, કામણ તેણે કર્યારે લોલ. ગોપી
 એને દીઠા વિના ન રહેવાય કે, મન મારાં હર્યારે લોલ;
 એવો કામણગારો કાન કે, જેને દીઠે મેણ ઠરેરે લોલ. ગોપી
 સજની નિત્યપ્રતિ નાથનું મુખ કે, જોવાનું મારે નીમ છેરે લોલ;
 રણછોડદાસ હરિનો દાસ કે, હોયે ટાડું હીમ છે રે લોલ. ગોપી

(૨૦) શ્રી કૃષ્ણલીલાની ગરબી

એક સમે રમે વાવડીમાં વીઠલારે લોલ,
 મેં તો ચામળે સ્વરૂપ હરિ દીઠડારે લોલ.

આઘી હેરે ત્યાં હીડાળામાં હીંચકેરે લોલ,
 દેવ તેત્રીશ કોડનાં તેજ છે રે લોલ.
 હરિને હેમને હીડાળે હીરા જડયારે લોલ,
 માણેક મોતીને થોકે થોકે કાંગરારે લોલ.
 દોરી હીરની ને હેમનાં છે સાંકળારે લોલ,
 વાગે ઝાંઝ પખાલ વાગે તાંસરાંરે લોલ.
 વચમાં ગોપીયુ ગોપાલસાથે હીંચ લેયરે લોલ,
 વચમાં રાધાજી બીરાજે રંગ રેલમાંરે લોલ.
 પ્રસાદ ધરીઓ તે કનકના થાળમાંરે લોલ,
 રંગ ભીનો દીસે છે શુભાલમાંરે લોલ.
 રમત રમે રંગીલો નતનવીરે લોલ,
 જેને કંઈણા હોયે તે દેખે શ્રી હરિરે લોલ.
 જેને લવતારણુ ભગવાન છે, રે લોલ,
 તેને નરસીયાનો સ્વામી સદા સહાય છેરે લોલ.

(૨૧) સોગઠીની ગરબી

વાલો નતનવલ્લી લીલા કરેરે લોલ,
 મજા જીવંતીના જીથ સાથે કરેરે લોલ.
 રમે ભમેને વળી કરે વાતડીરે લોલ,
 નવ બાણે દિવસ કે રાતડીરે લોલ.
 મળી બેસે મહારાજ સાથે માનુનીરે લોલ,
 તેમાં વહાલી કુંવરી છે મધુબાણીરે લોલ.

તેવતેવડાં ને સરસરખાં બહુરે લોલ;
 તે જોવા મળી છે જીવંતી સહુરે લોલ.
 એવું વંદ્રાવન તે રળીયામણુરે લોલ,
 શીતળ જમુનાતું નીર અતીશે ઘણુરે લોલ.
 બહેકે કુસમા સોરંગ બહુ ભાતનાંરે લોલ,
 આછી છાંયા કંદબકેરા ઝાડનીરે લોલ.
 સામસામવાં તે બેઠ સોગઠે રમેરે લોલ,
 જે કોઈ હારે તે હશી ચરણે નમેરે લોલ.
 એવા બંધ બાંધીને પાસા ઢાળીઆરે લોલ,
 સામું જોઈને દાવ સંભાળીયારે લોલ.
 કાળી પીળી તે સોજઠી શ્યામાતણીરે લોલ,
 રાતી લીલી કાગવી હરિભણીરે લોલ.
 પહેલો પાશો તે હરિએ ચલાવીઓરે લોલ,
 તેતો નાખ્યો સઢાવો ન આવીઓરે લોલ.
 પડ્યો પંજે છઠોને ઢાણાચારનારે લોલ,
 વળી ચાર ત્રણ નવ કાચા બારનારે લોલ.
 પછે પાસો ઢાળ્યો તે શ્યામા મુંઢરીરે લોલ,
 તેનો નાખ્યો સઢાવો આખ્યો ફરીરે લોલ.
 પડ્યા પંદર સત્તર ને પોબારનારે લોલ,
 વળી બાર બે ચૌદ ને અઢારનારે લોલ.
 રમતાં રમતાં સધાજી જીતી ગયાંરે લોલ,
 ચાર સોગઠાં તે હરિનાં કાચાં રહ્યારે લોલ.

હરિ અમે જીત્યાં ને તમે હારીઆરે લોલ,
 અમસાથે રમોમાં તમને વારીઆરે લોલ.
 કાન કાળાને રાધીકા છે ગોરકીરે લોલ,
 ઝળરે ધુતારી તું તો ચોરટીરે લોલ.
 મન હરીને અમને હરાવીઆરે લોલ,
 દાસ કદ્યાણીનો પ્રભુજી રીસાવીઆરે લોલ.

(૨૨) શ્રી કૃષ્ણ વિરહની પંદર તીથી

વાલા પડવે ને મહારાજ હરિ હું આવુંરે,	
એવા રાધાને વાલા કાન મોતીડે વધાવુંરે.	૧
વાલા બીજે ને બાળુલે વેશ કાનજી કાળારે,	
મારે મંદિરે પધારોને મહારાજ મોરલીવાળારે.	૨
વાલા ત્રીજે ને ત્રિકમરાય હરશન દીજેરે,	
મારે આંગણીએ મહારાજ અમીરસ પીજેરે.	૩
વાલા ચોથે ચતુરાં નાર તમને અંખેરે,	
એવા લોક તણારે અબોલ મનમાં સાંખેરે.	૪
વાલા પાંચમે પૂરો આશ મારા વાલારે,	
હું કહું છું વારંવાર નંદજીના લાલારે.	૫
વાલા છઠે ને છોકરવાદ એમ નવ કરીએરે,	
એવી બાળપણની પ્રીત કેમ કરી રહીએરે.	૬
વાલા સાતમે સજ્યા શણગાર હો ગિરધારીરે,	
પ્રભુ રાધાને વરજો નાથ દાસી તમારીરે.	૭

વાલા આઠમે ઓછવ થાય મારા વાલારે,	
પ્રભુ શું કહું વારંવાર નંદજીના લાલારે.	૮
વાલા નોમે ને નૌતમનારી તુંજ પર વારીરે,	
જે મળે પ્રભુ ગિરધારી તો જઈ બલિહારીરે.	૯
વાલા હશમે દરશન દીજે હું કંઈ કહું છુંરે,	
તારે મન માને તે લેજે ગોકુળમાં રહું છુંરે.	૧૦
વાલા એકાદશી અપવાસ હરિ અમે કરીએરે,	
એવા ધન બૃધરજી મહારાજ બેઠાં ધ્યાન ધરીએરે.	૧૧
વાલા ખારશે બાંધી આશ તે કેમ ટળશેરે,	
એવી બાળપણની પ્રીત કે હાડે મળશેરે.	૧૨
વાલા તેરશે ત્રિલોચનશય દરશન દીજેરે,	
એવા લોક તણા એ બોલ મનમાં સંખેરે.	૧૩
વાલા ચૌદથે ચંચળ નારી ચૌદશ ચાલીરે,	
જે મળે પ્રભુ ગિરધારી તો જઈ બલિહારીરે.	૧૪
વાલા પુનમે ઉગ્યો ચંદ્ર સહુ સાહેલીરે,	
ગુણ ગાયે નથુજીમહારાજ સદાયનો બેલીરે.	૧૫

(૨૩) શ્રીકૃષ્ણ વિરહના આઠ વાર

સખી આહિતે ઓધવજીરે, અલબેલે આ શું કીધું;	
એવા પ્રાણ હમારા જાય છેરે, કુબળને દરશન દીધું.	૧
અમથી અહકું ઓધવજીરે, અગળાએ અમૃત પીધું;	
વલ્લભના સ્વામી પધારોરે, તમ સાથે માફ મન બાંધું.	

સખી સોમવારે સાહેલીરે, સ્વામીવિનાનું નહીં સાડું;
 જેમ ચંદ્ર ગીયો વાદળીયેરે, ગોકુલમાં ઘોર અંધારું. ૩
 હું તો ચંચળ ચાલ સંભારુંરે, મોહન અટકે મારું;
 એક અરજ હમારી સુષુભેરે, રાત દિવસ હું તો સંભારું. ૪
 વલ્લભના સ્વામી પધારોરે, આવો તો આંખડી ઠાડું;
 મંગળવારે મોહનજીરે, મંદિરીયામાં નહીં રહીયે. ૫
 સુખદુઃખની સરવે વાતુરે, કહોને પ્રભુજી હમે કેને કહીયે;
 એવાં સુખ સંભારી શામળીયારે, અમે અખળા કરમાઇયે. ૬
 જીવ ધડી એકને ગળે, ઘરે મોરે ઘર સુડી હમે ક્યાં જઈયે;
 વલ્લભના સ્વામી પધારોરે, તમ આવે આનંદ થાયે. ૭
 બુધવારે બુધિ હમારીરે, ત્રિકમ રહે છે તમ પાસે,
 એવા કુડા કાગળ લખીયારે, તેડી ગયા અકુર આવી. ૮
 એધવજી હમને ક્યારે મળશેરે, મોહન ગીયા હમને મેલી;
 વલ્લભના સ્વામી પધારોરે, તમ વીના હું થઈ છું ઘેલી. ૯
 ગુરૂવારે શ્રી ગોવિંદજીરે, ઘરમાં આહું છું ઘેલી;
 શ્રી જમનાજીને તીરેરે, સુખ નીરખે ગોષી ઘેલી. ૧૦
 તમે રજની ક્યાં રમી આવ્યાંરે, રાધાજીને ક્યાં મેલી;
 વલ્લભના સ્વામી પધારોરે, તમ આવે આનંદ હેલી. ૧૧
 શુકરવારે સહુ કેયછેરે, મોહન ગીયા અમને મેલી;
 એધા હમને મેલી શું બચ્ચો છોરે, કુખળ નારી છે રૂલી. ૧૨
 એને પ્રીત કરી પેરાવજોરે, ચતુરાંને ચંચળ ચુડી;
 વલ્લભના સ્વામી પધારોરે, તમ આવે હું છઉં રૂડી. ૧૩

શનીવારે શીશ નમાવીરે, એમ ઠહે ગોકુલનારી;
 તમે જનમોજનમના બુઠારે, ગોરસ પીધાં ગીરધારી. ૧૪
 યાત્રણીયા બેલે પળજેરે, હરિ વિકુલ વેલા વળજે;
 મારા પુરવજનમના સ્નેહીરે, ગોકુલમાં દરશન દેજો. ૧૫
 એવાં સુખડાં સંભારી શામળીયારે, અમે અળળાને ઉરમાં લેજો;
 વલ્લભના સ્વામી પધારેરે, જનમોજનમ શરણે રેજો. ૧૬

(૨૪) ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથે

હારે ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથરે વિકુલ વનમાં,
 હારે મને ભુરકી નાખી છે ભગવાનરે વિકુલ વનમાં.
 અરે હાં હાથનાં બાબુમધ ખેલતે ખોવાણાં,
 હારે મારી વીંટી વિકુલજીને હાથરે-સાહેબ શું રમું રંગમાંં
 હારે ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથરે વિકુલ વનમાં.
 અરે હાં હેડાંને હાર મારે હેડ સમાણા,
 હારે મારી કામણી વિસારી દરબારરે-સાહેબ શું રમે રંગમાંં
 હારે ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથરે વિકુલ વનમાં.
 અરે હાં ટીલડી હતી તે તો તાંતમાં વિસારી;
 હારે મારી અંશુઠી ખોવાણી આંગણુ બહારરે-સાહેબ શું
 હારે ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથરે વિકુલ વનમાં.
 અરે હાં સેજકુલ હતાં તે તો સેજમાં વિસાર્યા,
 હારે હાર છુટી પડ્યો રંગચોળરે-સાહેબ શું રમું રંગમાંં
 હારે ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથરે વિકુલ વનમાં.
 અરે હાં ભણે નરસૈયો સતગુફ સમરો,

હારે એની ઉત્તમ જ્યોતિમાં જ્યોતરે—સાહેબ શું રમુ રંગમાં
હારે ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથરે વિકૃલ વનમાં.

(૨૫) ઓધા અમને જાણે તેને જાણીએ

હારે ઓધા અમને જાણે તેને જાણીયેરે—ટેક
વર રાધાજી કેરો વખાણીયેરે, ઓધા૦
હારે એક જાણ્યો નરસૈયા નાગરેરે,
હારે વાહાલે હુંડી સ્વીકારી કોરે કાગળેરે. ઓધા૦
હારે એક જાણ્યા સગાળશા વાણીયેરે,
હારે કુંવર વેધ્યો સંગાવતી રાણીયેરે. ઓધા૦
હારે પથર ભીંજે ન કદિ આંખ પાણીયેરે,
હારે તેમ મુરખ મુવાસુધી ન જાણશેરે. ઓધા૦
હારે ગુરૂ ગેમલ ગાયે રથ ખેડશુરે,
હારે સંગ સોળશે ગોપીમાં ખેલશુરે. ઓધા૦

(૨૬) હરિ વેણુ વાય છેરે વનમાં

હરિ વેણુ વાયછેરે વનમાં, અતિ પ્રેમ વાધ્યો મારા તનમાં. હરિ૦
ચટપટી ચિત્તમાંરે લાગી, જીવન જીવાને હું બગી. હરિ૦
રસીયાજીનેરે રાગે, વ્યાકુળ કીધાં છે વૈરાગે. હરિ૦
તનમન ભુલીરે ખેની, વનમાં વાંસલી બગે પ્રેહની. હરિ૦
દુધડાં મેઘ્યારે ઢળતાં, છોડ આવે છેડે વળગ્યાં. હરિ૦

કંઈ કંઈ વાચીરે કંથે, પીયુષને મળવા આલ્યાં પંથે. હરિં
વાલમ જોયારે વનમાં, મૂળદાસ મહાસુખ પામ્યા તનમાં. હરિં

(૨૭) માવા મહીની મટુકી મારી મેલની

(દાણુનું)

હારે માવા મહીની મટુકી મારી મેલનીરે,	
હારે ક્ષેમ કુશળ જાવાદે મારી હેલનેરે.	માવા૦
હારે અમે મહીયારાં કાના રાજા કંસનારે,	
હારે અમે દાણુ ન ફાંચે ગોરસનારે.	માવા૦
હારે અમને શીદને રોકો છો વાટમારે,	
હારે માખી પડશે મહીકેરા માટમારે.	માવા૦
હારે રાજા કંસને આ ખખડ થાય છેરે,	
હારે માવો મહીડાં લૂટી લૂટી ખાય છેરે.	માવા૦
હારે મારો આછો પાલવડો તાણુમારે,	
હારે રાણી રાધીકાને એકલડી જાણુમારે.	માવા૦

(૨૮) રશીયાનાં પદ (વલ્લભ કૃત)

પદ ૧ છંદ

રસીયો રસે લયોરે, વાલો મારો વીઠલવર વરણાગીરે;
મજ વનિતાએ વયોરે, એહની છબી ઉપર લેહ લાગીરે. ૧
નામર નંદતણોરે, નટવર નાચે ને ગાય ગીતરે;
વાલો લાગે ધણોરે, ખ્યારો ગ્રેમ ઉપજાવે પ્રીતરે. ૨

સુંદર શામલોરે, મારા હૈયા કેરા હારે;
 પ્રીતમ પાતળોરે, મારા પ્રાણજીવન આધારે. ૩
 લાગે હરિ મીઠોરે, રસીયો રાસ રમણનો ભોગીરે;
 વલ્લભ પ્રભુ દીઠોરે, એથી સદા રહું સંભોગીરે. ૪

પદ ૨ જી

લાગી મુને નેહ જડીરે, એથી અળગું કેમ રહેવાયરે;
 નીરખું ઘડી ઘડીરે, એ સુખ કેની આગળ ઠહેવાયરે. ૧
 ભીડી મુને ગેલમારે, વાલે મારે વંદ્રાવનને ચોકરે;
 સહીયરના સાથમારે, શોભે તારામાં જેમ ચંદ્રે. ૨
 ઉભો અલગેલોરે, જીવન જમુનાજીને તીરે;
 લાલરસ ઘેલોરે, વેણ વળાટે હળધર વીરે. ૩
 સખી સહુ ટોળે મળીરે, ભેવા જયોદાજીનોકાનરે;
 મરજાહારે ટળીરે, લાગ્યું મારું વલ્લભ પ્રભુ શું ધ્યાનરે. ૪

પદ ૩ જી

ઘેલી હું તો થઈને ફરે, ઘેલા ગીરધારીને સંગરે;
 ખીજું મુને નવ ગમેરે, મારું વ્યાકુળ કીધું મનરે. ૧
 જળ ભરવાને મસેરે, જાણું મારે જમુનાજીને ઘાટરે;
 હરિ હરખે હસેરે, આડો આવી રોકે વાટરે. ૨
 નીરખું નેણ ભરીરે, સજની શામળીયાતું રૂપરે;
 રાખું હાથે ધરીરે, મારે સરવશ નહકુમારે. ૩
 ખીજું મુને નવગમેરે, મારે સરસ કમળતું રૂપ;
 મન કેડેરે ભમેરે, હાસ વલ્લભ જીગલ જય ગાયરે. ૪

પદ ૪ મું

પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હોય તે બણેરે,
 તણ ધરજાતડીરે નીરલજ થાયે તે રસ માણેરે. ૧
 લજજા તીહાં પ્રેમ નહીંરે, જ્યાં પડઠા ત્યાં શાની પ્રીતરે;
 પ્રેમ ત્યાં લાજ નહીંરે, જગત ભગતની અવળી રીતરે. ૨
 એવું છે મારેરે, સજની શામળીયાની સાથરે;
 એવું નથી તારેરે, અમે વેચાણાં નાથને હાથરે. ૩
 તનમન સોંપીયુંરે, હવે જે થાનાર હોય તે યાયરે;
 આ ભવ આપીયુંરે, હાસ વલ્લભ જુગલ જશ ગાયરે. ૪

પદ ૫ મું

કારણુ શુરે કહુંરે, મુજને કાનુડાના કોડરે;
 કોઇથી નવ ડરુંરે, હરખે હીંડ મોઠામોડરે. ૧
 આ ભવ પાપ મટયુંરે, હતું જે શુળીકેડું સાલરે;
 દુરીજન દેખી બળેરે, શીરપર ગાજે નંદુમારે. ૨
 પ્રીત પ્રગટ કરુંરે, સજની શાને રાખું છાનીરે;
 પ્રીરજ નવ ધરુંરે, માડું આતુર કીધું મનરે. ૩
 પ્રાણનો પ્રાણ સખીરે, જીવન તો જશોઠાજીનો કાનરે;
 રાખું હૃદયે લાગીરે, હાસ વલ્લભ જુગલ જશ ગાયરે. ૪

(૨૯) પાલવડાનાં પદ (નરસિંહ કૃત)

પદ ૧ છું

યાદવડોરે મારો મેલો મોહનજી, મારગડે મુને જાવા ઘો;
 વળતાંને દાણ પ્રભુ આપીય તમારાં, મહી મારાં વેચાવા ઘો.
 મહીરે વેચતાં કોણ તને રોકે, ચાલી જ રાધેખ્યારી;
 દાણ દધીનાં અહીં આપીને, વળતી થા તું વૃજનારી.
 નારીરે કહીને કોને બોલાવે છે, છાનો રહેની છોગાળા;
 કંઠણ રાજ છે કંસજ રાયનાં, ગાયો ચારંતા ગોવાળા.
 હું છે ગોવાલીયો ને તું છે ગોવાળણ, ફરી ગમે તો આવજે;
 કંસજ સરખા હોય હેમાયતી, મુખે તેડીને લાવજે.
 તેડી લાવું પણ દીયો મને જાવા, શીઠ રોકો છો પરનારી;
 મહેતા નરસિંહના સ્વામી શામળીયા, બેલા થયા શું પ્રભુ ગીરધારી

પદ ૨ જી

ઘેલોરે છું પણ દાણ નવ મેલું, દોઢડલો એકે ખોટો;
 ગીરધારીએ ગોકુળ વસાવ્યું, તે કરતાં તારો કંસ મોટો.
 મોટો હતો ત્યારે મથુરાં મેલી, મધરાતે તું શીઠ ભાગ્યો;
 ધર ઘેર રહીને પેટજ ભરતો, આજ દાણી ક્યાંથી જાગ્યો.
 એક નોતી તેની નવ લાખ ધેતુ, નોતું તે ધન આવ્યું છે;
 માતા તમારી મહીડાં વેચતી, રાજ આજ ઘેર આવ્યું છે.
 રાજ આવ્યું પણ રીત નહિ મેલું, મેહેણાં શું દીયો મહીયારી
 મહેતા નરસિંહના સ્વામી શામળીયા, બેલા થયા શું પ્રભુ ગીરધારી

પદ ૩ બું

મહીયારીના ગૌરવ હરીયાં, કામ વિના કારણ પેહેલું;
 વાંકું બોલીને વેર જગાડું, કાં હયાનો હાર ત્રાડું.
 હાર ન ત્રુટે મહી ન ખુટે, ન્યાય નગરમાં પૂછાયો;
 મહેતા નરસિંહના સ્વામી શામળીયા, આમ કેમ ગોકુળ રહેવાયો.

પદ ૪ થું

ગોકુળ રહો કે રહોરે મથુરાં, કાણુ કધીનાં નહીં મેલું;
 વાંકું બોલીને વેર વળાવ્યું, કામ વિના કારણ પેહેલું.
 દેવકીજીને ઉઠરે વસીયા, નંદતણે ઘેર રહ્યા આવી;
 નંદજસોદા મહાબળ લાગી, કૃષ્ણઉપર હું બઈ વારી.
 દેવસ્વરૂપે વાત ન બણી, ગોકુળમાં ગાયો ચારી;
 ગાયો ચારંતા ગીરધારીના, ચરણ કમળપર બઈ વારી.
 મહેતા નરસિંહના સ્વામી શામળીયા, ઘેલા થયા થું પ્રભુ ગિરધારી.

(૩૦) જળ જમુના ગયાંતારે પાણી

જળ જમુના ગયાંતારે પાણી, કાંઠડે ઉભો મહીનો કાણી;
 આવી મારે છેડલેરે વળગ્યો, રસીયા રહેની અમથી અળગો.
 મારે મહી વેચવારે બહું, તારે મારગ લૂંટી ખાવું;
 મુજપર કાંકરીરે નાખી, નમાં કોપી પણ રહી સાંખી.
 ચાલો સખી રાવેરે જઈએ, જઈને નંદબાવાને કહીયે;
 સખીચુની બેઠેરે દીઠો, એ તો મારા હૃદયામાં પેઠો.

મારે ઘેર આવજોરે વહાલા, હુમણાં લાગ નથી નંદલાલા;
 મારે ઘેર આવજોરે રાતે, મોઢી તારા મોરીયાની ભાતે.
 મારે ઘેર આવજોરે રસીયા વહાલા, મારા હૃદય કમળમાં વસીયા;
 મારે ઘેર આવજોરે લટકે, પાનસોપારી બંધાવું પટકે.
 વાટઠી જોઈ છુરે વહેલી, દીપક મંદિરીયામાં મેલી;
 હળવે ડગલાંરે લળજે, જેમ કોઈ જાણે નહીં તેમ સંચરજે.
 હમ ઘેર સાસુરે જુહી, નણદી નાની છે પણ મોટી;
 જો જોડાણીરે જાણે, કંથને સોંપે તેવે ટાણે,
 મળ્યો મીઠાનોરે સ્વામી, તનમન સોંખ્યા અંતરજામી.

(૩૧) છબીલો તાલ આવ્યા શ્રી ગોકુલ તારવા

આવ્યા શ્રી ગોકુલ તારવા, છબીલો લાલ,

આવ્યા શ્રી ગોકુલ તારવા.

વસુદેવને ઘેર જનમ ધરીને, નંદજાવાની ધેનુ ચારવા. છબીલો
 નરસિંહરૂપ ધર્યું મારે વહાલે, પ્રહલાદને ઉગારવા. છબીલો
 વૃંદાવનની કુંજગલીમાં, ગોપીયુને રાસ રમાડવા. છબીલો
 ગોકુલ અવતરી શ્રીકૃષ્ણજી આવ્યા, પાંચ પાંડવને ઉગારવા. છ
 વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રસીક શીરોમણી, વૈષ્ણવજનને ઉગારવા. છ

(૩૨) અકુર આઘ્યા હરિને તેડવારે

અકુર આઘ્યા હરિને તેડવારે,
 એ છે મારા દુઃખડાનો કયાળ હો લાલ,
 ગોકુળ વહેલા પધારજોરે. (ટક)
 નયણે આંસુડાં હરિ ઉલટયારે,
 તમને વરાવીને થઈ છું હરિ હું વ્યાકુળ હો લાલ. ગોકુળ
 શોધવાં થઈ ગયાં સંસારનારે,
 હમને એકલડાં મ મેલો હો લાલ. ગોકુળ
 આઘ્યાં હરિ તમારી આળમારે,
 હવે હું તો કેમ કરી નાખું ટાળી હો લાલ. ગોકુળ
 જોજો જગજીવન મારી પ્રીતડીરે,
 રથ પાછા હરિ વાળો હો લાલ. ગોકુળ
 વંદાવનમાં જોઈ છું હરિ તમારી વાટડીરે,
 અમને એકલડાં નવ મેલો હો લાલ. ગોકુળ
 વંદાવનમાં ગોકુલ મથુરાં બે ગામડારે,
 મથમાં જમનાજી ભરપૂર હો લાલ. ગોકુળ
 મથુરાંમાં મામાના મળતાં આવજોરે,
 એ છે હરિ તમારું મોશાળ હો લાલ. ગોકુળ
 ધન ધન ધન નરસૈયાના નાથનેરે,
 અમને ઉતારો ભવપાર હો લાલ. ગોકુળ

(૩૩) આશા ભર્યોરે અમે આવીયાં

આશા ભર્યોરે અમે આવીયાંને,
 મારે વહાલે રમાડયા રાસરે. આવેલ૦
 શરદ પુનમની રાતડીને,
 કંઈ ચંદ્ર ચડયો આકાશરે. આવેલ૦
 મારે ભવું છે મોહી જાતરાને,
 મુને મલીયો સાહેલીનો સાથરે. આવેલ૦
 ગોકુલ નાદ્યાં ને મથુરાં નાદ્યાં,
 ને નાદ્યાં નિર્મલ નીરરે. આવેલ૦
 પાંચ સાત સહીયર મળી સામઘીને,
 હમે ગયાં ગંગાજીને ઘાટરે. આવેલ૦
 વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ શામળાને,
 હમને તેડી રમાડયાં રાસરે. આવેલ૦

(૩૪) ગોરસ ગિરધારીનું પદ

મારે માથે છે ગોરસ ગોરીરે,
 તેની ઉપર હઢીની દોણી. ગોરસ ગીરધારી.
 રાધા સયરૂનો સાથ લઈ ચાલીરે,
 કાઠે બેઠા છે કાનજી દાણી. ગોરસ૦
 ચાલો સહિયરો મારગડો છાંડીરે,
 જગજીવને નજર માંડી. ગોરસ૦

ઉઠો જાઓ ગોવાળીયા વેલારે, ઢાણ ન આપે તો જાલજો છેડા.	ગોરસ૦
એક આડો ગોવાળીયો આવ્યોરે, રાણી રાધાશુ' ઝગડો માંડ્યો.	ગોરસ૦
ઢાણ આપો કયાલનાં લેશુ'રે, પછી અળગાં જાવા દેશુ'.	ગોરસ૦
ઢાણ નહી'રે આપુ' શુ' થાયે, પછી હારી ગોવાળીયા જાયે.	ગોરસ૦
ઢાણ દીધાં ને ગોરસ પીધાં, રાણી રાધાજીને હરવી દીધાં.	ગોરસ૦

(૩૫) મારાં મહીડાં ચોરીને મોહન જાતો રહ્યો

છટકી ગયોને મોહન જાતો રહ્યો;

મારાં મહીડાં ચોરીને મોહન જાતો રહ્યો. (ટક)

હું ફહોતી હતી ગાવડી ઘરમાં નહોતું કોઈ;

ઓચીંતા હરિ આવીયા જીવને વેળા ભેઈ,

ખાધાં પીધાંને બાણાં ભટકી ગયો. મારાં મહીડાં

ગાય વરાવી ગોંદરે ઉભી સખીઉ સાથ;

મહી ચોરી કાન સામા મળ્યા મેં વરત્યા દીનાનાથ,

દોડી દોડીને કાન જાતો રહ્યો. મારાં મહીડાં

મન મોહનને નીરખ્યા, વળી ચડ્યા કંઠમને ડાળ;

એ ચડતાં હું પણ ચડી, પકડી લેવા કાન,

એમ કરીને કાન છટકી ગયો. મારાં મહીડાં

(૩૬) કૃષ્ણવિરહના ખાર માસ

કારતક મહીને કંથ સધાવ્યા, રહી શકે નારી,
 કરભેડી કફં વિનતિરે, ગયા છોડીને રહી છું હારીરે.
 એવી કહણ કરણી અમારીરે,
 લોળા શંભુની સેવના ન કીધીરે,
 ખ્યારી થાપણુ ઝોળવીને લીધીરે,
 મથુરાંના વાસી મહોલ આવોરે.
 અરે કહાન એક સંદેશડો કહાવોરે,
 હારે મારા બાળપણના બેલીરે,
 અરે ગોપી ગીરધર વિનાની થઈ છે ઘેલીરે. મથુરાં ૧
 માગશર મહીને એલી ગીયા, જઈ બેઠા જગદીશ,
 સંદેશે કહેજો શામનેરે, હરિને ચરણે નમાવું શીશ.
 અરે એના ગુન્હા કફં બક્ષીસરે,
 મને કોઈ દેખાડો જગદીશરે. મથુરાં ૨
 પોશ મહીનાની પ્રીતડીને જોળન તણે જાંબગ,
 લોજન હતાં તે તો જમી ગયારે,
 મારાં ઠાલાં ઠણેયાં ઠામ, અરે એ તો જોળનતણેરે જાંબગ. મથુરાં ૩
 માહ મધીનાનું માનવીને, ચરથર દેહી થાય,
 મુની હરિની સેજડીરે, એની સેજડીએ ન સુવાયરે,
 મન વેહની તે વેદના થાયરે, મને કોઈ દેખાડો જદુરાય. મ ૪
 ફાગણ કુલ્યો ફૂલડેને, રમતા શ્રી રધુરાય,

કંકું ઘોળું વાટકેરે, રૂડા ચોખલા ચોડું લલાટ,
હરિને વીંઝણે ઠોળું વાય. મથુરાં ૫

ચૈતર ચક્રમક આવીયોને, પીપળ ખરીયાં પાન,
ઠામણગારો ન આવીયોરે, મને હરિ મળ્યાની હામ,
મને કોઈ દેખાડો શ્રીરામ, અરે એને આપું તે એકજ ધામ.
મથુરાં ૬

વૈશાખે ભેઉં વાટડીને, વેગે વૈકુંઠનાથ,
કંકું ઘોળું વાટકેરે, હરિને ચોખલા ચોડું લલાટ,
હરિને વીંઝણે ઠોળું વાય, મને કોઈ દેખાડો જહુરાય. મથુરાં ૭
જેઠે જાણ્યું આવશેને, વેગે વૈકુંઠરાય,
સંદેશો કેભે શામનેરે, તમે વેહલા પધારો દાર,
ઘેર રૂવે છે તમારી નાર. મથુરાં ૮

અશાઠે ઘન ઘેરીયોને, રૂમઝુમ વરસે મેહ,
ચારે હથે ચમકે વીજળીરે, રૂડા બપૈયા બોલે છે બોલ,
એવી કોયલ કંદેરે કલોલ, રે એવા મધુરો બોલે છે મોર.
મથુરાં ૯

શ્રાવણ વરસે સરવડેને, નદીયે બહોળાં નીર,
તવતવડી ટોળે મળીરે, હરિને બોબલે છાંટીશ નીર,
મારાં ભીંજશે નવરંગ ચીર, મને કોઈ દેખાડો બળવીર.
મથુરાં ૧૦

ભાદરવો ભર ગાળ્યોને, ગાજે સાગર નીર,

જેઈ હરિની વાટકીરે, હરિ ન આવ્યાને રહે નહીં ધીર,
મને કોઈ દેખાડો જહુવીર. મથુરાં ૧૧

આશે માસ ભલે આવીયો, ને આવ્યાં હરિની પાસ,
કરજોડી કંઈ વિનતિરે, હરિયે પુરી છે મનની આશ,
એમ ગાયે છે વીરો દાસ. મથુરાં ૧૨

(૩૭) રણુછોડકૃત મહિના

વાલા કારતક કીરપાનાથ, કરૂણા કીજેરે,
એવા દીનદીન દુલભનાથ, દરશન દીજેરે.
અરે વાલા જરા ન કરીયે ઢીલ, અવસર આવ્યારે,
એવા ટાણે મળે જે કાંઈ તે, ન મળશે નાણેરે.
વાલા ગુણ તમારા હોય, ગતમત ભુત્રીરે,
એવી પ્રિત ના બાણે કોય, દરશન દેખેરે.
વાલા પરમાણુદની પ્રિત, પીયુ તમે પાળોરે,
એવી રાખો રસની રીત, ભાવે લાળોરે.
વાલા સ્વામી તમારાં નેણ, અમીરસ ભરીયારે,
એવા રણુછોડદાસની સાથ, મનડાં મળીયારે. ૧
વાલા માગશરે મહારાજ માયા લાગીરે,
એવી વ્યાકુળ થઈ પ્રજનાર, એવા લાગીરે.
એવા કામણુગારા કાને, કામણુ કીધારે,
અમને લેઈ મળ્યા ભગવાન, મન હરી લીધાંને.

અરે વાલા હુર થીયો ઘરવાસ, તેથી ઘરમાંરે,
 અરે એવી બ્યાકુળ થઈ વૃજનાર, ભરજોબનમાંરે.
 અરે સાંભળ વૃજની વાત, નીરે તીરે,
 અરે મારે નાથે કેગની પેઠ, નાખ્યા વેરીરે
 અરે સ્વામી તમારી પાસે રહેશું રંગેરે,
 એવા રણુછોડદાસનો નાથ, રહેશું સંગેરે. ૨
 અરે વાલા પોસે પડીયો શોશ, હરિ ન આવ્યારે,
 એમાં કરમતણો શો દોષ, અવગણ આવ્યારે.
 અરે સૈયર મુની સેજ, તે કેમ મુયેરે,
 અમને દુઃખ પડયાં અપાર, કેને કહીયેરે.
 કે દુઃખની ઢાઝી દેહ, નીરમળ સોયેરે,
 અરે મારે નાથે છાંડ્યા નેહ, તે કેમ રહેશેરે.
 અરે તેની વખતના સમ ખતે ખાયેરે,
 રણુછોડ માનો વાત એમ ન થાયેરે. ૩
 માહ મહીનાના મન કે', જાતાં નવ ભણ્યાંરે,
 એવા કુડા તમારા સમ અંતર આણ્યારે.
 અરે ભલે લેટયા નાથ તોરા આવોરે,
 શ્રી પ્રભુશ્રી જાહવરાય, અમને જોલવોરે.
 અરે જોબનીયાના માસ, જોખન જાણોરે,
 એવા દેહીતણ્યા આધાર, એમ ન કીજેરે.
 અરે અબળાના આધાર, અમને મનાવોરે,
 એવા રણુછોડ માનો વાત, અમૃત પાઓરે. ૪

અરે આબ્યા ને કાગણુ માસ, કેશર કૂંદ્યાંરે,
જેના ધરમાં નહીં ગુણવંત, ભરમે ભૂંદ્યાંરે.

અરે આબ્યાં તે આંખાવન, કુંદ્યાં કલ મોરેરે,
એવી વ્યાકુલ થઈ વૃજનાર, ખોલે બલમાંરે.

અરે નરનારી ગુણ ગાય, ખેલે હોળીરે,
એવાં છાંટણાં છંટાય, કેશર ઘોળીરે.

અરે ઉડે તે અળીલ ગુલાલ, વાળાં વાજેરે,
એવા જોવાને નંદકુમાર, હેડું ઢાંજેરે.

અરે અરથ સરસિની અંગ, ગાતર ઘાલીરે;
રણછોડ નહીંરે રંગ, કહો કેમ ટાળીરે.

૫

ચૈતર મહિને ચંત ઉપજી ચંતારે,

અરે કપટ મ કરજો કાન, પીયુ ગુણવંતારે.

અરે અમને તમારી આશ, હેડે હેડોરે,

એવા અરૂંળ ગીયા નવમાસ, ન થીયો નેડોરે.

અરે મન વિનાના મોરાર, મીઠે માળોરે,

એવા રણછોડ માનો વાત, પાલવ ઝાલોરે.

૬

અરે વાલો વૈશાકે વૈકુંઠપતિ નવ આબ્યારે,

એવાં આબ્યાં તે આંખાવન, સંદેશે ન લાબ્યાંરે.

અરે એવા ઉનાળાના દિન, તે કેમ બચેરે,

એવા રણછોડ મોંઘા થાય, તે કેમ સેહેવાયેરે.

૭

વાલા જેઠની જુગતી બાણી, મન શરમાણીરે,

એવી મોહન વિનાની નાર, મન મુઝાણીરે.

વાલા બેઈ હથકે વાટ, વાલમ કેરીરે,
 એવા રણછોડે હમને આજ, મેલ્યાં ઠેલીરે. ૮
 અરે વાલા એમાસાના દિન, તે કેમ બયેરે,
 તમને મલ્યા વિનારે મોરાર, કેમ રહેવયેરે.
 અરે વાલા કઠણ હૈયાના કાન, ન કરીયે કુહીરે,
 અરે દરશન દીયોની મહારાજ, આ ઋતુ રૂડીરે.
 અરે વાલા પુરણ બાંધી પ્રિત, પ્રાણજ સાથેરે,
 તે કીધી તમે વિપરીત, હૈયું ઢાઝેરે.
 અરે વાલા ભોમી ઘટા ધમધોર, વાદળ વરસેરે,
 વન બોલે બપૈયા મોર, ઢાઢુર ટળશેરે.
 અરે મારા વાલાના વિભેગ, ક્યાં જઈ વેહુંરે,
 મુને મલ્યો છે સરસ સંભેગ, ક્યાં જઈ ભેટુંરે.
 અરે વાલા બાંધી તમારી આશ તે કેમ ટળશેરે,
 એવા મોઘા રણછોડરાય, છે ક્યારે મલશેરે. ૯
 અરે વાલા આવણુની રાત ચાર અમને વાલીરે,
 મારે નયણે આંસુડાંની ધાર, ચોદથ ચાલીરે.
 અરે વાલા નદીયે આવ્યાં પૂર, ભરણે ભરીયારે,
 તમે બેબે નારીનાં રૂપ, ઠાર્યો ઠરોયારે.
 અરે વાલા ભરબેબનના ભાવ, બુગતે બેયેરે,
 એવા પડશે દુર્લભદાસ, શેજે સુયેરે.
 અરે વાલા હેમતણો ભરથાર, ધ્રુવશું ધ્રવીયેરે,
 એવા શબ્દા સોજે શણગાર, ફેગટ ફરીયેરે.

અરે વાલા મન વિના મોરાર, મોટા મોંઢારે,
 એવા મોંઢા રણછોડરાય, પાલવ આલ્યારે. ૧૦
 અરે વાલા ભાદરવો ભરપુર વશીયે વાલારે,
 હમે કેમ વશીયે ઘડી દૂર, નંદલના લાલારે.
 અરે વાલા ઘણું તલસે છે મન, મળવા માડુંરે,
 માડું જોખન બાય ભરપૂર, ક્યાં જઈ ઝાલુંરે.
 અરે વાલા વીજળીની બહુ ભાત, ચોદશ ચમકેરે,
 એવી ધરતી તે લાલ ગુલાબ, પ્રમ પ્રમ પ્રમકેરે.
 અરે વાલા રૂડું તે વંદરાવન, જોવા સરખુંરે,
 માડું જોવા તે જગજીવન, હૈડું હરખ્યુંરે.
 અરે મારા અખળાના આધાર એમ ન કરીયેરે,
 એવા રણછોડ માનો વાત અમૃત પીયેરે. ૧૧
 અરે વાલા આવ્યો તે આશોભાસ આશા હમનેરે,
 મારા પીયુ પધારોની પાસ, તેડું તમનેરે.
 અરે વાલા નવરાત્રીની રાત, સરખાસરખીરે,
 મારો શામળીયો છડીદાર, જોવા હરખીરે.
 અરે વાલા દશેરાના દિન, સુખ છે સહુનેરે,
 એવાં દુઃખ પડ્યાં અપાર, રાધાવહુનેરે.
 અરે વાલા ઘેર ઘેર ઓછવ થાય, બાય દીવાળીરે,
 કેમ જીવું તે બહવરાય, કહો કીરતારીરે.
 અરે મારા અખળાના આધાર, એમ ન કરીયેરે,
 એવા રણછોડ નંદકુમાર, અમીરસ પીયેરે. ૧૨

(૩૮) રાઝુકૃત રસિયા (મહિના)

માસ ૧ હો

સખી કારતક માસે કંથ મેલી ચાલ્યારે,	
મારે નયણે આંસુડાંની ધાર, પ્રેહની જ્વાળારે.	૧
સખી હવે તે કેમ રહેવાય મારી બેનીરે,	
મારે નયણે આંસુડાંની ધાર, જ્વાળા પ્રહનીરે.	૨
સખી મરમ ન જાણે નાથ, કહો કેમ કરીયેરે,	
તમને વણદીઠે અમને મોત, માર્યાં મરીયેરે.	૩
વાલા મરમ મોંઘેરા હોય, વાલમ વિજેગેરે,	
કયેં મળશે મીટોમીટ, શ્યામ સંજેગેરે.	૪
સખી સાસું જોશે શ્યામ, તયેં દુઃખ ટળશેરે,	
રાઝુના રસીયા નાથ, હવે કયેં મળશેરે.	૫

માસ ૨ જો

સખી માગશર માસે મન, મળવા હીંશેરે,	
એનો પંથડો નિહાળે નાર, નાથ મ દીશેરે.	૧
સખી જોતાં તે જોળન જાય, રહે નહીં રાખ્યાંરે,	
વાલા એ રસ કેમ મેલાય, જે રસ આખ્યારે.	૨
સખી જાણું જે રહેશે નાથ, આજની રાતે,	
હુંતો કરી ન શકી એક વાત, હરિની સાથે.	૩
મારા મનમાં મોટી ઢાઝ, કહો કેમ કરીયેરે,	
રાઝુના રસીયા નાથ, હવે કયેં મલીયેરે.	૪

માસ ૩ એ

સખી પોષ માસે પ્રાણુ, જાયે પોષ્યાંરે,	
મારાં સુંદર સરીખાં શરીર, શોચે શોષ્યાંરે.	૧
સખી શોષ્યાં તે શ્યામા અંગ, અન્ન નવ ભાવેરે,	
એ તો લોક કહે પંડરોગ, પીળપ જણાવેરે.	૨
મારા રૂદ્રીયાનો વીસરામ, શ્રી વનમાલીરે,	
મુને મળતો મારગમાંહી, દેતો તાલીરે.	૩
વાલા સુંદરીની સંભાળ, વેલી તમે લેજેરે,	
રાબુના રસીયા નાથ, દરશન દેજેરે.	૪

માસ ૪ થો

સખી માહ મહીને મહારાજ, હજી નવ આંખ્યોરે,	
કોઈ દુતીને મળીયા કહાન, તેણે સમજાવ્યારે.	૧
વાલા ઉભી તે આઠે પહોર, વાટડી જોતીરે,	
મારે હેડે રૂદ્રન અપાર, નયણે રોતીરે.	૨
સખી જોઈ દશકે વાટ, વાલમકેરીરે,	
વાલે મોર કળાની પેર, નાખ્યાં વેરીરે.	૩
વાલા સુંદરીની સંભાળ, વેલી તમે લેજેરે,	
રાબુના રસીયાનાથ, દુઃખ મ દેશેરે.	૪

માસ ૫ મો

વાલા આંખ્યો તે કામણુમાસ, કે કેસર ધોળ્યાંરે,	
અરે એવા કોડીલા કરેરે કલોલ, મધુર રસ ઢોળ્યારે.	૧

વાલા રમથું કોનીસાય રંગભર હોલીરે, સખી જોડે દશ કે વાટ વાલમકેરીરે.	૨
સખી ઉડલી અખીલ ગુલાલ વાળું વાજેરે, એવા મોહન મથુરામાં જાય તે કેમ છાજેરે.	૩
વાલા ખંસીલટના ખોલ રૂડા રંગેરે, એવા અવસરે અળગા નાથ નથી સંગેરે.	૪
લાવો લાવો લેખણને દોત લખીયે હરિનેરે, રાજુના રસીયા નાથ હૃદયે ઠરીયેરે.	૫

માસ ૬ ઠો

વાલા ચૈતરમાસે ચિત રમવા થાશેરે, એવા ખાવા ધાશે ધામ કેમ રહેવાશેરે.	૧
વાલા બીતર લડકા હોય બૂદર જાણેરે, રહેજે જાણે તેની રીત તે સૌ માણેરે.	૨
વાલા પડયો ઉનાળો ધંખ ધરણી ધંખેરે, એવા તપીયાનારે તપ સાધના ચુકેરે.	૩
વાલા ઠડાયામાં તેલ લઈને તરીયેરે, રાજુના રસીયા નાથ હૃદયે ખરીયેરે.	૪

માસ ૭ મો

વાલા વૈશાખે વિપરીત સરખી દીસેરે, એનો પંથડો નિહાળે નાર નાથ મ દીસેરે.	૧
વાલા થોડાં તે જળનાં મીન તરફડે જેવાંરે, એવી નાથ વિજોગે નાર દીસે તેવાંરે.	૨

વાલા વાસી તે જાણ સુજાણ અહોનીશ જાણોરે,
 મારાં પરવશ પડીયાં પ્રાણ તેની નવ જાણોરે. ૩
 વાલા સુંદરીની સંભાળ વહેલી તમે લેજોરે,
 રાજીના રસીયા નાથ દરશન દેજોરે. ૪

માસ ૮ મે

સખી જોઈ તે માસે ઠોઠ જોઈ જોઈ થાક્યાંરે,
 મારાં લોચને ચુવે નીર રહે નહીં રાખ્યાંરે. ૧
 વાલા શોભીયા માથે પરમ શરવસ ચુવેરે,
 મારા સુંદર ચતુર 'શુ' નાથ કાંઈ નવ જીવેરે. ૨
 વાલા પરદેશી પરદેશ હજી નવ આવ્યારે,
 એવા કઠણ હયાના કાન સંદેશો ન કહાવ્યારે. ૩
 મારા મનમાં મોટી આશ કહો કેમ કરીયેરે,
 રાજીના રસીયા નાથ હાંડે ઠરીયેરે. ૪

માસ ૯ મે

વાલા વીત્યા તે આઠે માસ આવ્યો અશાધીરે,
 એવા ચૈદશ ઘોરમઘોર મોર ઢળુકેરે. ૧
 વાલા પંખી વેશે જાત કહો કેમ કરીયેરે,
 એવા વલ્લભ દેશ વિદેશ સરખાં થઈયેરે. ૨
 વાલા ઘોર અંધારી રાત વીજ ઝળુકેરે,
 એવા ન આવ્યા નંદના લાલ ગોપીયુ વલખેરે. ૩
 વાલા મળ્યા નહીં મોરાર હવે કેમ કરીયેરે,
 રાજીના રસીયા નાથ કે દહાડે મળીયેરે. ૪

માસ ૧૦ મો

વાલા શ્રાવણમાસે શ્યામ એહની પાસેરે, એવું લાગી રહ્યું છે મન હરિની આસેરે.	૧
વાલા ઠાકુર બોલે મોર મેહુલા ગાજેરે, એવા મોહન મથુરામાં જાય તે કેમ છાજેરે.	૨
વાલા મોર બોલે મલ્હાર મેહુલા વરસેરે, એવા મોહન મથુરાં મોઝાર ઓપીયુ તલખેરે.	૩
વાલા સુંદરીની સંભાળ વહેલી તમે લેભેરે, રાબુના રસીયા નાથ દુઃખ મ લેભેરે.	૪

માસ ૧૧ મો

વાલા ભાઈરવાના ભાવ અતિ અનેસારે, એવા રાતા પીળા રંગ વાદળકેસારે.	૧
વાલા અમથા વરસે મેઘ નદી શું પુરેરે, મારે મળવું પીયુષની સાથ થીએ અસુરેરે.	૨
વાલા સુનો તે આ સંસાર મોહન વિનારે, મારા પાપી પ્રાણ ન જાય કાંઈક અનેસારે.	૩
મારું મન બાંધ્યું મહારાજ હરિની સાથેરે, એવા ન આવ્યા જીગઢાધાર હાથો હાથેરે.	૪
વાલા કઠણ કરમની રેખ કહો કેમ કરીયેરે, રાબુના રસીયા નાથ હવે કેમ કરીયેરે.	૫

માસ ૧૨ મો

વાલા આમુના આનંદ અતિ અનેસારે, એવાં હરખ્યાં હૈડામાંય રાધાનારીરે.	૧
---	---

વાલા હરખ્યાં હૃદયમાંય હરિને ઢેખીરે,	
એવાં દુખડાં નાખ્યાં દૂર સઘળાં ઉવેખીરે.	૨
વાલા વિવાહ તે સરખી વાત સહુના મનમાંરે,	
એવાં હરખ્યાં રાધાનાર ગોપીજનમાંરે.	૩
વાલા ખારે મહીના ગાય જે નરનારીરે,	
એની ગોવિંદ પુરશે આશ વારેવારીરે.	૪
વાલા સુંદરીની સંભાળ વહેલી તમે લીધીરે,	
રાગુના રમીયા નાથે પોતાની કીધીરે.	૫

(૩૯) થોભણકૃત વાલાળના મહિના

માસ ૧ લેા

કારતકમાસે મેલી ચાલ્યા કંથરે,	વાલાળ
પ્રિતલડી તોડીને આણ્યો અંત.	મારા વાલાળ
પીયુળ મારા શું ચાલ્યા પરદેશરે,	વાલાળ
મંદિરયાંમાં મેલ્યાં બાળે વેશ.	મારા વાલાળ
ભર હરિયામાં મેલી મુજને વહેતીરે,	વાલાળ
આવડલી ઘાતો તે હું નવ લેતી.	મારા વાલાળ
હુંતો બાણતી ઉજળું એટલું હુધરે,	વાલાળ
બવાને દિવસડે માંડયું બુદ્ધ.	મારા વાલાળ
સાગરીયા તમે શીઠ થયા છે ખારારે,	વાલાળ
કે આગળ જઈ કરીયે કદ વિસારા.	મારા વાલાળ

તમે અમારાં દુઃખડાંના છે બાણરે,	વાલાલ
પ્રિતલડી ઉપર બંધાણા પ્રાણ.	મારા વાલાલ
થોડે ને દિવસડે અમને મળજોરે,	વાલાલ
થોભણના સ્વામીજી વહેલા વળજો.	મારા વાલાલ

માસ ૨ ને

માગશરમહિને મંદિર ખાવા ધાયરે,	વાલાલ
એકલડી દાસીના દિન કેમ જાય.	મારા વાલાલ
શરીર માફ' સર્પતણે છે ભારોરે,	વાલાલ
ઉગરવાનો નથી એકે આરો.	મારા વાલાલ
જાય માફ' જોખનીયું ભરપૂરરે,	વાલાલ
આવે દિવસે કંથ ગયા કેમ દુર.	મારા વાલાલ
નાગરવેલ તો નીર વિના સૂકાયરે,	વાલાલ
મુળમાંથી ઉપજી વહની લાય.	મારા વાલાલ
વાલા તમારી વાડીયો વણુશી જાયરે,	વાલાલ
ટોચા વિના તો પંખી બેઠાં ખાય.	મારા વાલાલ
ધણી વિના તો નીર્ધણીયાં લૂટાયરે,	વાલાલ
ગોકુલમાં કેની ઓથે રહેવાય.	મારા વાલાલ
પીયુજી મારા પૂરણ કીરપા કરજોરે,	વાલાલ
થોભણના સ્વામીજી વહેલા વળજો.	મારા વાલાલ

માસ ૩ ને

પોશમાસે પડીયા અમને શોષરે,	વાલાલ
લેકવો જોષિડા જીવે જોષ.	મારા વાલાલ

શા કારણથી નાવ્યા સુંદર શ્યામરે,	વાલાલ
તરછાડીને ચાલ્યા ગોકુળગામ.	મારા વાલાલ
બેઠે બંધુના લખને કુશળ ખેમરે,	વાલાલ
વધામણી વાંચતાં વાંધે પ્રેમ.	મારા વાલાલ
હધયામાંથી નથી હોલાતો ખટકારે,	વાલાલ
કાગળિયો લખી મોકલને કટકો.	મારા વાલાલ
શાહી વિના તે હરતાળો દેવાઈરે,	વાલાલ
બૂધરજી તમે કેમ બુલ્યા ચતુરાઈ.	મારા વાલાલ
ચતુર હોય તેને ચારે દેશે કૂમરે,	વાલાલ
શામળીયા સાંભળને મારી ખૂમ.	મારા વાલાલ
ઘડી ગણતાં મારા ગયા છે ત્રણેરે,	વાલાલ
થોભણના સ્વામીજી રાખો શરણે.	મારા વાલાલ

માસ ૪ થો

માહમહિનાની સેજલડી છે સુનીરે,	વાલાલ
ગાતરની ઘાટડીયો બીડું કેની.	મારા વાલાલ
બાંહલડી કે કેની કંઠે નાખુંરે,	વાલાલ
હધયાના હીંડોળા મનમાં રાખું.	મારા વાલાલ
વાવલિયા તે ઠંડા શીતળ વાયરે,	વાલાલ
હીમાળો હાલ્યો તે કેમ રહેવાય.	મારા વાલાલ
અમઢિપર તે દુઃખનો ડુંગર વાળ્યોરે,	વાલાલ
શામાટે શીયાળો ઘેર ન ગાળ્યો.	મારા વાલાલ

તેજ અમારી આંખતણાં તો ઉડ્યાંરે,	વાલાલ
હમણાંતું હસવું ને રમવું ભૂલ્યાં.	મારા વાલાલ
દેહતણાં તે દુઃખડાં કોને કહીયેરે,	વાલાલ
આંસૂડાં ગાળીને યાક્યાં રહીયે.	મારા વાલાલ
ઝોંચિંતાં આવીને પડીયાં દુઃખડાંરે,	વાલાલ
થોભણના સ્વામીલ આપો સુખડાં.	મારા વાલાલ

માસ ૫ મો

ફાગણમાસે ફૂલ્યાં સુંદર લૂલરે,	વાલાલ
એ દેખી અંતરમાં ઉપજે શૂળ.	મારા વાલાલ
વસંતઋતુમાં વિરહ ઉઠે છે ભારીરે,	વાલાલ
જાતાં ઝેર કંઈને કેમ ન મારી.	મારા વાલાલ
એ પેલાં આહિરડાં ખેલે હોળીરે,	વાલાલ
સરખી સૈયરની મળી છે ટોળી.	મારા વાલાલ
ચૂવા ચંદન ઉઠે અખીલ ગુલાલરે,	વાલાલ
લેર ભુંગળને વાગે મૃદંગ તાલ.	મારા વાલાલ
જેરે બની છે ઘેરધયાની ટોળીરે,	વાલાલ
એ પેલી પડોશણુ રંગમાં રોળી.	મારા વાલાલ
હરિ અમારે હંધડે હરખ ન માયરે,	વાલાલ
ગોકુળની ગોપીયો તમને ગાય.	મારા વાલાલ
આ વેળા તમે આકાશથી ઉતરજેરે,	વાલાલ
થોભણના સ્વામીલ વહારે ચઢજે.	મારા વાલાલ

માસ ૬ ઠો

ચૈતરમાસે મહોરી તારી વાડીરે,	વાલાજી
ઠરમાણાંતાં તેણે કુંચળ કાઢી.	મારા વાલાજી
વૃંદાવનમાં ભારે હાડમ ફાલ્યાંરે,	વાલાજી
ભીતરીયાંમાં ભારે દુઃખેડાં સાધ્યાં.	મારા વાલાજી
ભાતભાતનાં ફૂલડાં ફૂલ્યાં બહોળાંરે,	વાલાજી
લીલાં ને પીળાં ને રાતાં ઘોળાં.	મારા વાલાજી
કાળી કાચલ બોલે મધુરા મોરરે,	વાલાજી
ભમરા ગુંબરવના ઉડે સોર.	મારા વાલાજી
ડમરૌ મરવો ગુલાબને ગુલતોરાંરે,	વાલાજી
છોગલડાં મુકાવાને આવો ઝોરા.	મારા વાલાજી
અગર ચંદનની શોભા નથી અધુરીરે,	વાલાજી
તેને તળે તો બેસો સભા પૂરી.	મારા વાલાજી
જળ જમુનાનાં છાંટણીયાં છંટાણુંરે,	વાલાજી
ચોલણના સ્વામીજી તમને ભાણું.	મારા વાલાજી

માસ ૭ મો

વૈશાખમાસે વાટ તમારી ન્યાળુંરે,	વાલાજી
આંબલડી ઉઘાડી ચોદશ ભાળું.	મારા વાલાજી
જંખનામાં તો જાય છે આઠે પહોરરે,	વાલાજી
મંદિરીયામાં નથી વેતું સોર.	મારા વાલાજી
જીવ અમારો આકુંળે બ્યાકુંળ આયરે,	વાલાજી
ઘડી એકમાં તો જન્મોરૌ વહી જાય.	મારા વાલાજી

હુઃખડાંમાંથી મુખનો લેતાં લાભરે,	વાલાલ
ઓચિંતો અમઉપર પાડ્યો આભ.	મારા વાલાલ
જળનાં જીવડાં ફળવાફળ કેમ સહેશેરે,	વાલાલ
તરણાંઉપર કેમ મેરૂં રહેશે.	મારા વાલાલ
કીડી ઉપર કટક ચઢાવી લાવ્યાંરે,	વાલાલ
વાલપણામાં વિખના છોડ વાવ્યા.	મારા વાલાલ
શું નાખો છો તાણીને તરછોડીરે,	વાલાલ
થોભણના સ્વામીને કહું કર જોડી.	મારા વાલાલ

માસ ૮ મો

જેઠમાસે જોઈ રહી છું ઠેઠરે,	વાલાલ
ઉનાળો ઉલ્લેખો પણ નવ થઈ ભેટ.	મારા વાલાલ
ઘડી ગણતાં માસ ગયા છે આઠરે,	વાલાલ
આગળ આવ્યા અશાડના ઘાટ.	મારા વાલાલ
જીવનજી તમને બહુ ઘણી લુ વાશેરે,	વાલાલ
ઉનાળાની આંધ્રે દેહ કરમાશે.	મારા વાલાલ
પીયુડા તારી કુમકુમ વરણી મોળરે,	વાલાલ
મંદિરયે આવીને ચંદન ચોળ.	મારા વાલાલ
વીંઝણિયે તે વાવલીયા ઢોળાવુંરે,	વાલાલ
શીતળજળ ઝારીયો આગળ લાવું.	મારા વાલાલ
તારે અરથે આંગણું સ્વચ્છ કરાવુંરે,	વાલાલ
શીતળ બા સંઘાતે રાસ રમાડું.	મારા વાલાલ

બહવ તમને ઝીણું વસ્ત્ર પહેરાવું'રે,
થોભણુના સ્વામીજી લાડ લડાવું.

માસ ૯ મો

અશાડમાસે આવી મેઘ ધડુકે,
વીજળીયો ચમકે ને જોર ઝળુકે.

અવધઉપર સરવે આવી ઉભું'રે,
શામળીયાજી કોની ભેડે શોભું.

ઘેર વળ્યા જે ગયા હતા પરદેશરે,
પીયુજી મારા કોનાં એઠાં લેશ.

આ ઐઘડીયે એવો ઉપરનો નેહરે,
પ્રાણુ તણું કે પાડું મારો દેહ.

ઠાં બાણું જે ભૈરવજપ ઝંપલાવું'રે,
કાશીએ જઈને કરવત મૂકાવું.

ઠાં બાણું જે જોગ ધરીને ભાઉ'રે,
તારેને વિભોગે આદશ ધાઉ.

ભોયા વિનાને જ'યજ નથી વળતારે,
થોભણુના સ્વામીજી શે નથી મળતા.

માસ ૧૦ મો

શ્રાવણમાસે સરવડિયાંની ઝડિયોરે,
એલીની નથી ઉઘડતી ધડિયો.

વા વાદળને વાય છે બહુ સોરરે,
નાની મોટી નદીયે આવ્યાં પુર.

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

વાલાજી

મારા વાલાજી

ક'થવિના કામનીયે કેમ ખમાશેરે,	વાલાલ
પરદેશી પિયુની પ્રિત જણાશે.	મારા વાલાલ
જે કાનુકે ક'સનું ક'યું નિર્ધનરે,	વાલાલ
તે કાનુકે કોનું કારે મન.	મારા વાલાલ
આ વાલાનો અધુરો ઘરવાસરે,	વાલાલ
માસી મારી તેનો શો વિશ્વાસ.	મારા વાલાલ
ઢોરાં ચાર્યા તેનો તે શું તોલરે,	વાલાલ
વાટે ને ઘાટે ઢો જૂઠા બોલ.	મારા વાલાલ
જૂધરણ તમે ભરવાડાવટ રાખીરે,	વાલાલ
થોભણના સ્વામીણ જુવો અંખી.	મારા વાલાલ

માસ ૧૧ મો

ભાદરવે ભરનિદ્રા લાગી મીઠીરે,	વાલાલ
સ્વપ્નામાં તો તારી મૂર્તિ દીઠી.	મારા વાલાલ
માથે મૂળટ પીતાંબર છે પહેર્યારે,	વાલાલ
તિલક છાપ ને ટપકાં કેસરકેરાં.	મારા વાલાલ
પાતળિયાનો પટકો બેઠને હરખીરે,	વાલાલ
તે વેળાએ દુઃખડાં આલ્યાં છટકી.	મારા વાલાલ
કાને કુંડલ કોટે મોતીહારરે,	વાલાલ
જરકશી ને જામે અળકે તાર.	મારા વાલાલ
વાંસલદીની વરણાગી શી કહીયેરે,	વાલાલ
ધૂધરિયો ઢેખીને ઘેલાં થઈએ.	મારા વાલાલ

વધામણી તો આવે વારૈવારરે, વાલાજી
ચોલાણના સ્વામી મળીયો મોશર. મારા વાલાજી

માસ ૧૨ મો

આસોમાસે આવી વાયસ બોલેરે, વાલાજી
ચોકમાં આવીને ચાસ ડોલે. મારા વાલાજી

વધામણી કોઈ લાવે આણી વારરે, વાલાજી
ઠઠેથી આપું એકાવળહાર. મારા વાલાજી

તરીયાંતોરણ બાંધું મારે દ્વારરે, વાલાજી
ધરમાં ધાલું કુમ કુમ વરણીગાર. મારા વાલાજી

સોનાને શ્રીફળે પુરૂં થાળરે, વાલાજી
ભેર ભુંગળ વજડાવું મૃદંગ તાલ. મારા વાલાજી

ચાલો સજની વૈકુંઠનાથ વધાવારે, વાલાજી
ચોલાણના સ્વામીજી મંદિર આવ્યા. મારા વાલાજી

ગારે માસે આવી ઝાલી હાયરે, વાલાજી
મોતીડે વધાવ્યા વૈકુંઠનાથ. મારા વાલાજી

માસ ૧૩ મો

પુરૂષોત્તમજી પુરૂષોત્તમ મસવાડોરે, વાલાજી
દયા કરી તે દિવાલીનો દહાડો. મારા વાલાજી

હરિ અમારે આનંદઓછવ થાયરે, વાલાજી
માનનિયો મળીને મંગળ ગાય. મારા વાલાજી

સેવક સરવે આરતી ઉતારેરે, વાલાજી
અલખેલાજીઉપર તનમન વારે. મારા વાલાજી

ખાનપાન પઠવાજી મીઠા મેવા રે,	વાલાજી
જમુનાજળ ઝારીયો આયમન લેવા.	મારા વાલાજી
લવીંગ સોપારી એલચી આઢરમાનરે,	વાલાજી
વગી આપું બીડલે ખાસઠપાન.	મારા વાલાજી
સુખસજ્યામાં પોઢાડું નંદલાલરે,	વાલાજી
થોભણના પ્રભુ નીરખીને થાઉં ન્યાલ.	મારા વાલાજી

(૪૦) સતગુરૂના મહિના

શરદપૂનેમની રજની અંજવાળી, રમવા અંદ સખી ચાલી,
 સુરત મુરત બેઠે શણગારીરે, ગરબે સતગુરૂને રમીયે;
 જીઠડે મારગ નવ ભમીયેરે, ગરબે સતગુરૂને રમીયે.
 કારતકે કરમ ગયાં નાસી, હું તો હવે સતગુરૂની ઢાસી,
 શીદને ભણવા જાઉં કાશીરે. ગરબે સતગુરૂં
 માગશરે મન માફ મળીયું, દુઃખ માફ ભવતણું ટળીઈ,
 રે જેમ લુણ પાણીસે લરીયુંરે. ગરબે સતગુરૂં
 પોષે પાસે છે સ્વામી, ઘટમાં અલખ પુરૂષ પામી,
 રે સદા રહું છું શીશનામીરે. ગરબે સતગુરૂં
 માહે મહા પદવી લાધી, સુરતા સાહેબશું ખાંધી,
 ભાવઠ ભવતણી ભાંગીરે. ગરબે સતગુરૂં
 કાગણે ભમરીઓ કુલી, અતિ આનંદે રમીએ હોળી,
 રે લઈ રસસાગરમાં બોળીરે. ગરબે સતગુરૂં

ચૈતરે સુરત ચડી ઉંચી, લાધી મને પ્રેમ તણી કુંચી,
રે સદાય રહું છું રંગરાચીરે. ગરબે સતગુરૂં

વૈશાખે વિશ્વતણા ભરતાર, સાહેબ સખ જુગનો છે કીરતાર,
લાગી મને અંતર ગઢ સુરતારે. ગરબે સતગુરૂં

જેઠે જુગત બની સાચી, કાયા નર દેહે રંગરાચી,
આનંદ દેભે રંગરાસીરે. ગરબે સતગુરૂં

અશાઠે આકાશ ધુમ લાગી, ચોદશ અમીરસ ઝણ લાગી,
જેમ વીજ ગગન ચડી ગાજરે. ગરબે સતગુરૂં

શ્રાવણે સુરત ચડી ઉંચી, લાધી મને પ્રેમ તણી કુંચી,
ભક્તિ પ્રેમતણી સાચીરે. ગરબે સતગુરૂં

ભ્રમવતી ભાદરવે ભારી, રે રાતડી દીસે અંધારી,
હવે વેગે વહાર કરો મારીરે. ગરબે સતગુરૂં

આશોની રજની અંજવાળી, રમવા અંદ્ર સખી ચાલી,
સુરત સુરત ખેડ શણગારી. ગરબે સતગુરૂં

અનુક્રમણિકા

ક્રમાંક	ગરબીનું મથાળું અથવા પ્રથમ ચરણ	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી ચૈરવાડી માતાજીની ગરબી	૧
૨	શ્રી મમાઈ માતાજીની ગરબી	૨
૩	શ્રી આદ્યશક્તિની ગરબી	૪
૪	શ્રી અગ્નિજ્વાળ માતાજીની ગરબી	૫
૫	અલખેશ્વરી અંબાજીની ગરબી	૧૦
૬	રૂડી ગરબે રમે છે માતા અગ્નિકા ...	૧૧
૭	શારદા માતાજીની ગરબી	૧૨
૮	બહુ રંગીલી બહુચરમાત	૧૩
૯	શ્રી બહુચરાજીની ગરબી	૧૪
૧૦	શ્રી મહાકાળી (પાવાગઢ)ની ગરબી	૧૫
૧૧	મારૂપતિનો ગરબો	૧૭
૧૨	શ્રી સીતાજીનો ગરબો	૨૦
૧૩	શ્રી રાધાજીનો ગરબો	૨૪
૧૪	માતા શારદાજી થાળેની સાહે....	૨૬
૧૫	સોમનાથ સમોવડ કોઈ નહિ	૨૭
૧૬	કંસનો ગરબો	૨૭
૧૭	ચાતુરીનો ગરબો	૩૧
૧૮	એક ગોઠડી ગાય પોતાના મનનીરે	૩૭
૧૯	સજની સુધુ અતુપમ વાત	૩૬

ક્રમાંક	ગરબીનું મથાળું અથવા પ્રથમ ચરણ	પૃષ્ઠ
૨૦	શ્રી કૃષ્ણલીલાની ગરબી	૩૬
૨૧	સોઘડીની ગરબી	૪૦
૨૨	શ્રી કૃષ્ણવિરહની પંદર તીથી	૪૨
૨૩	શ્રી કૃષ્ણવિરહના આઠવાર	૪૩
૨૪	ગોપી ઘેલી કીધી છે દીનાનાથે	૪૫
૨૫	ઝોઘા અમને જાણે તેને જાણીએ	૪૬
૨૬	હરિ વેણ વાય છેરે વનમાં	૪૬
૨૭	માવા મહીની મટુકી મારી મેલને	૪૭
૨૮	રસીયાના પદ (વલભકૃત)	૪૭
૨૯	પાલવડાનાં પદ (નરસિંહકૃત)	૫૦
૩૦	જળ જમુના ગયાંતારે પાણી	૫૧
૩૧	છબીલો લાલ આવ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા	૫૨
૩૨	અકુર આવ્યા હરિને તેડવારે	૫૩
૩૭	આશા ભર્યારે અમે આવીયાં	૫૪
૩૪	ગોરસ ગિરધારી	૫૪
૩૫	મારાં મહીડાં ચોરીને મોહન જાતો રહ્યો	૫૫
૩૬	શ્રી કૃષ્ણવિરહના બાર માસ	૫૬
૩૭	રણછોડકૃત મહિના	૫૮
૩૮	રાગુકૃત રસિયા (મહિના) ...	૬૩
૩૯	થોભણકૃત વાંલાણના મહિના	૬૮
૪૦	શ્રી સતગુરુના મહિના	૭૭

આ પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું:-

શા. મોહનદાસ તારાચંદ

ડે. દરબારગઢ સામે

મુ. ચૌરવાડ (કાઠિયાવાડ)

અમદાવાદ-શ્રી " હાયમંડ બુકબીલી " પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ હગનલાણે છાપ્યું.

नमस्ते रसज्ञे शिवे सानुकम्पे ।
 नमस्ते जगद्व्यापिके विश्वरूपे ॥
 नमस्ते जगद्वन्धपादारविन्दे ।
 नमस्ते जगत्तारिणि पाहि दुर्गे ॥

श्रीगणेशाय नमः
 श्रीशिवाय नमः
 श्रीविष्णवे नमः
 श्रीब्रह्माय नमः
 श्रीमहेश्वराय नमः
 श्रीनारायणाय नमः
 श्रीरामाय नमः
 श्रीकृष्णाय नमः
 श्रीबाल्याय नमः
 श्रीमहादेवाय नमः
 श्रीशंकराय नमः
 श्रीव्यासनाथाय नमः
 श्रीपद्मनाभाय नमः
 श्रीनन्द्याय नमः
 श्रीहनुमताय नमः
 श्रीगणेशाय नमः
 श्रीशिवाय नमः
 श्रीविष्णवे नमः
 श्रीब्रह्माय नमः
 श्रीमहेश्वराय नमः
 श्रीनारायणाय नमः
 श्रीरामाय नमः
 श्रीकृष्णाय नमः
 श्रीबाल्याय नमः
 श्रीमहादेवाय नमः
 श्रीशंकराय नमः
 श्रीव्यासनाथाय नमः
 श्रीपद्मनाभाय नमः
 श्रीनन्द्याय नमः
 श्रीहनुमताय नमः
 श्रीगणेशाय नमः

